

זמן ההמתנה ארוך מהרגיל

זמן ההמתנה ארוך מהרגיל

המתנה למציאת עבודה, והמתנה בכלל, היא תקופה מאתגרת בהחלט. ואם זמן ההמתנה הופך להיות ארוך מהרגיל, הוא דורש כוחות מיוחדים להתמודד איתו.

כמות התגובות המדהימה שהציפה את תיבת המייל של השמורה הפתיעה גם אותנו, ומעידה עד כמה הנושא נוגע וכואב.

כואב? לא רק. היו גם הרבה מילים מחזקות, מעודדות, מלאות קרבת ה', ומספרות כמה אוצרות אפשר להרוויח בתקופת המתנה לא קלה זו.

מעבר למציאת עבודה, נשזרו שאלות נוספות וחשובות לא פחות: האם הערך שלי הוא תלוי עבודה? האם מימוש עצמי משמעותו התברגות במשרה נחשקת? מהם הדברים החשובים בחיים? ואיך קונים קרבת ה' מתוקה דווקא בזמנים קשים אלו? על זאת ועוד בתגובות המרתקות שלכן.

שיחה ממתנה / הפניה המקורית:

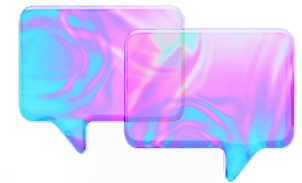
מחפשת כבר למעלה מחצי שנה עבודה.
למדתי לימודי מקצוע אינטנסיביים מאוד למעלה מ-3 שנים,
עבדתי תקופה לא ארוכה ופיטרו אותי.
נשארתי בשמורה מאז שעבדתי,
קוראת על נשים שמתמודדות במקומות העבודה ומתגברות.
והלב שלי כואב, שורף,
למה לי אין עבודה???

מה איתי ועם שאר הבנות שסיימו לימודים טכנולוגיים,
ויושבות בבית חודשים על גבי חודשים
ולא מצליחות למצוא עבודה???

לשווא הוצאנו את נשמתנו על לימודים מייגעים?
אשמח אם תכתבו דברים מחזקים גם בשבילנו,
איך להרגיש קרובות למרות שאין מימוש לעמל,
איך להרגיש מוערכות ושוות למרות שהכישורים והידע לא ממומש
בפועל,
איך להרגיש ביטחון בעצמנו למרות כל תשובות ה"לא" מהמיילים
האוטומטיים,
כי זה קשה עד בלתי אפשרי...
תודה רבה ויישר כח!

לחצי כדי לנווט לעמוד הרצוי

חלק א' - אנחנו
איתך // 4

חלק ב' - מצד שני // 9

חלק ג' - מאמינה // 13

חלק ד' - מה שבטוח // 23

חלק ה' - כתוב וקצוב // 27

חלק ו' - שומע תפילה // 32

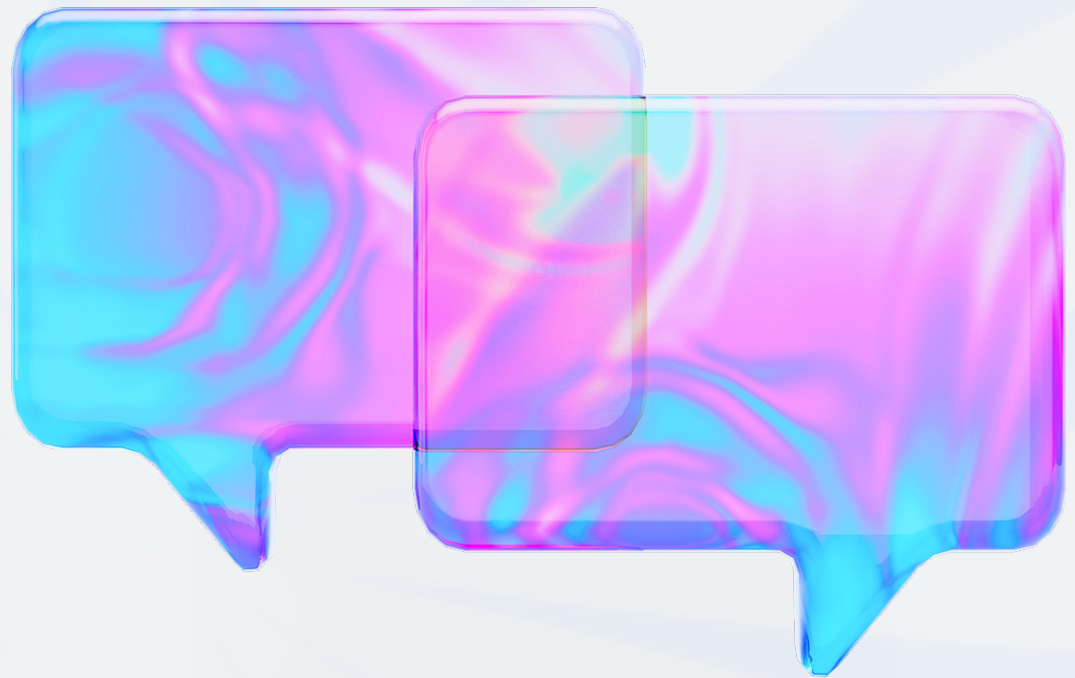
חלק ז' - קמנו ונתעודד // 36

חלק ח' - שווה מאד // 41

חלק ט' - פרקטיקה // 47

חלק א' -
אנחנו איתך

למעלה משנתיים הייתי במקום הזה, קמה ונופלת, נלחמת ומתייאשת, ושוב חוזרת עם כל הכת. קודם כל רוצה לתת לך חיבוק ענק ומברכת אותך שה' ישלח לך כח!

כותבת לך מניסיון אישי, עד לא מזמן הייתי גם כן באותה סירה. המתנתי לעבודה במהלך תקופה ארוכה ולא קלה, של הרבה ראיונות ומבחנים, הרבה תקווה וייאוש, הרבה ציפיות אבל יש גם אכזבות...

באופן לא צפוי בכלל, עברתי תהליך פיטורין מאוד כואב, תוך כדי פגיעה ממש גדולה, מאחת שעובדת יום שלם, נהנית מהעבודה, משקיעה את כל כולי, ומצליחה מאוד! מצאתי את עצמי בבית... ולא בגלל איזשהו גל פיטורין, אלא ממש באופן אישי... קשה..

מהיום בו סיימתי לימודי ייעוץ מס בסמינר, ועד שמצאתי עבודה-עברו 5 שנים. כן, אתן שומעות טוב.

אני גם סיימתי את הלימודים הארוכים מבוקר עד ערב, עם מבחנים, דרישות, תרגילים וכו' והתפללתי המון על עבודה... כשיצאתי לשוק העבודה היה מאד קשה, היה שפל מאד גדול (לפני הקורונה).

גם אני עברתי תקופה מייגעת של חיפוש עבודה לאחר לימודי, וכמעט נפלתי בכח של הנחיות והייאוש.

גם אני הייתי במצב הזה אחרי לימודים. עבדתי חצי שנה, ופוטרתי בגלל שנסגר הפרויקט בו עבדתי. חיפשתי עבודה כמה חודשים טובים, ולא היה פשוט בכלל (והשוק היה אז במיטבו..)

מזדהה כל כך!! גם אני הייתי במקום הזה!! כ 8-10 חודשים אחרי סיום לימודי אדריכלות מפרכים...

קודם כל קבלי עידוד והרבה הזדהות חמה את לא לבד, יש פה גדוד וזו כבר מחצית נחמה

אגב - מתוך קבוצה של 17 בנות עובדות 6 בנות בלבד! מתוכן 4 רווקות שפחות מוגבלות בנסיעות לכל הארץ ו 9! שעות עבודה ביום. מקווה לטוב. ואם כבר מצרפת פה את קורות החיים שלי - אולי מפה תבוא לי הישועה.... מצו"ב.

מתענגת כל שבוע ומקבלת מלא כח! תמשיכו לפעול טוב!

מאוד מזדהה. אני הייתי במצב הזה המון זמן. השקעתי במקצוע כמו כל חברה ממסלול דומה, אך במסלול שלנו הבנות לא לגמרי היו מסודרות... התחתנתי, רציתי להתחיל לשלם שכירות, אך המציאות היא שעבדתי יומיים בשבוע. במקום העבודה דרשו ממני לתת את כולי, אך השעות המועטות לא נתנו לי בסוף החודש משכורת לרבע מהשכירות שלי. זה כואב.

קראתי כאן סיפורים על נשים שהבוס שלהן מכבד את ההחלטות שלהן, כאלה שצברו נסיון במקומות מעולים וכאלה שפתחו עסקים משגשגים. אני לא מזלזלת בנסיונות שלהן, אבל זה כבר קל יותר

מיד אחרי הלימודים מצאתי עבודה טובה - בשביל עבודה ראשונה ואכן עבדתי שם מספר חודשים, והתארסתי ונישאתי באמצע. אחרי כמה זמן העבודה לא התאימה לי, ומצאתי עבודה שוב במקום שהיה ממש לא מתאים מבחינת העובדים - וגם שם עזבתי בהדדיות משני הצדדים. מודה לה' על כל רגע שעזבתי שם זה היה מקום ממש לא מתאים.

אבל בפועל מאז אני מחפשת עבודה כבר 7 חודשים וללא הועיל! לפני 4 חודשים ילדתי את בני הבכור ואפשרויות העבודה - מצומצמות כרגע אף יותר מסיבות שונות. משתדלת לחזק את עצמי, ולומדת, ומתחזקת באמונה עם בעלי, וכלפי עצמי, שעוד אמצא את העבודה המתאימה לי ולתנאי חיים שלי כרגע, ללא צורך להתפשר על כלום! להאמין בבורא עולם, שבידו העבודות כולם, הבוסים כולם, והמשכורות כולם...

אבל קשה ממש... קשה עד דמעות... ושוב יגעתי על לימודים קשים מאוד! השקעתי זמן כסף (ומלא).... אשמח גם לשמוע דברים מחזקים על הנושא וגם להציף את הנושא הכאוב הזה.

וואו, איך קלעת בול. אני במצב הזה קצת יותר זמן מעל שנה וחצי, וזה פשוט קורע. כבר חושבת על עוד כיווני עבודה ומרגישה מיואשת מאד.

וואו, פשוט וואו. אני כל כך מזדהה איתך... מרגישה שאני כתבתי את זה.

גם אני כמוך, עבדתי פחות משנה וכיטרו אותי... וזהו. מאז אני כבר שנה מחפשת מקום עבודה. הספקתי להינשא ברוך ה'... אבל זה באמת מאוד קשה להישאר בטוחה בעצמי ככה. מזדהה איתך מאוד, ומאחלת הרבה הצלחה וסיעתא דשמיא!!

וואי איך המייל הזה הגיע לי במקום.

גם אני, כמו קבוצה גדולה מהסמינר שלי, שלא עלה על דעתנו לצאת וללמוד במקומות לא כשרים וראויים, בחרתי ללמוד מקצוע עיצוב מדיה. תרשי לי לומר כאן, בעילום שם..., שהייתי אחת ממוצלחות המסלול וראיתי סיעתא דשמיא רבה במהלך הלימודים.

והמרמור על הסובבים אותי.. אשמח גם אני לקבל כח במצבי. תודה!!

צודקת בכל מילה. למרות כל ההתמודדויות שיש בעבודה, לפחות יש למה לקום בבוקר, חוזרים עם סיפוק, עם עשייה.

בחורה שקמה כל יום, ממתנה לזיווג ולעבודה, אין לה במה להשקיע את עצמה, היא כמו נמחקת מהמפה. אין אפילו התמודדות כדי להרגיש אחר כך גיבורה או לקבל מילים מחזקות, וכל היום קוראים על נשים גיבורות וחזקות שמתגברות על כל מיני ניסיונות. בלי לזלזל, אבל בבקשה, באמת, תתנו כח גם לאלו שאין להם.

גם אני למעלה משנה ללא עבודה. איך שורדים? איך מתקיימים משפחה עם 5 ילדים ב"ה, ומשכנתא מתקתקת ללא רחמים... למדתי QA ומחכה ומחכה. ה' מחכה לעוד תפילות. כל תפילה מקרבת את הישועה, זה ברור, ורואים ניסים בכל הדרך. תמיכה וכסף שפתאום מגיע מאנשהו, ועוד המון ניסים של אברכים.

אני בדיוק באותה סירה... עבדתי 4 שנים 41 חודשים ופיטרו אותי. כרגע באבטלה ומחפשת

אני לא מתכחשת לכך **שנוספו לנו הרבה אוצרות רוח של ביטחון והישענות על השם** ושאנחנו רואים את יד השם שנמצאת איתנו, והרבה סייעתא דשמיא שמקיפה אותנו. ועדיין, זה קשה. קשה מאוד מאוד. בעלי נאלץ להוסיף משהו מהצד בין הסדרים, אומנם הוא ב"ה עדיין לומד יום שלם והוא אברך ממש, **ואני מודה להשם על זה ומתפללת על זה כל יום כל היום**, אבל קשה לי שהוא מתרוצץ כל היום ואין לו את הפניות שהוא צריך כדי לגדול יותר בתורה.

זה כואב מאוד לשנינו. גם סדר היום שאין, החברה שאין. באורח פלא ההספקים שלי בבית ירדו פלאים, והבית מתפקד הרבה פחות מהזמן שעבדתי משרה מלאה. אני לא מתחרטת על הצעד שעשיתי, הוא היה הכרחי לנו מכמה סיבות. אבל זה ממש לא קל וגם אני אשמח מאוד מאוד לקבל חיזוק.

הקושי הוא לא רק לצעירות שעוד לא התקבלו, שם אפשר לתלות את זה בחוסר ניסיון. ומה תגידו עלי, למעלה מ-6 שנים בתחומי, וכרגע כבר 3 וחצי חודשים בחל"ת?

זו הרגשה ממש קשה, וצריכה ממש לעבוד על עצמי, להרגיש את הסיפוק בתוך הבית ועם הילדים, להתאמץ להשלים הכנסה בדרכים לא דרכים ובעבודה שוחקת, ולא להפיל את הכאב

למצוא עבודה חדשה או לוותר על לקוח מזהיר כשהמצב הכלכלי סביר והקריירה מתפתחת.

אצלי, כל מקום עבודה שהלכתי אליו בציפייה וחזרתי בידיעה שאני לא אעבוד שם כי הם דורשים ווצאפ, היה ניסיון מאין כמותו! ולקבל תשובות שליליות ממקומות שרציתי מאוד.... זה לא היה קל, אך החדרתי לעצמי שאני עושה הכל, אבל מישוהו אחר שולט במערכת ורוצה אחרת. כל שיעורי האמונה שלמדתי באו למבחן מעשי...

נאלצתי לעזוב את העבודה שלי בגלל היחס המחפיר שם. עברתי תקופה מענה, והגעתי בסוף להסבה. המקצוע שלי התברר כקשה מדי להשגה, בטח כחרדית. היום אני שמחה, עדין לא עובדת, אך לומדת מקצוע אחר. **מזדהה מאוד ורוצה לחזק את הבנות הללו.**

וואו, תודה שהעלית את זה! גם אני כבר חצי שנה בלי עבודה.

למדתי תחום חדש ושונה לגמרי ממה שעבדתי תמיד, ואני מנסה להיות עצמאית בתחום הזה. קשה להיכנס לתחום הזה, אין כל כך איך לפרסם, זה רק להציע את עצמי, ולנסות באינסוף ערוצים ומקומות שוב ושוב ושוב. שלחתי כבר מאות מיילים במגוון ניסוחים שהולכים ונהיים מלוטשים מכעם לפעם, יזמתי שיחות טלפון מביכות יותר וכחות (בעיקר יותר...)

עבודה.

מזדהה איתך ממש! מה עושים באמת?

מתחברת מאד. גם אני השקעתי שנה ארוכה בלימודים קשים למקצוע נחשב ומתגמל, אך לא מצאתי עדיין עבודה כשרה בתחום, אני אשמח מאד לסיפורים/ כתבות בנושא.

תשלחו עידוד לכל מי שרוצה להישאר שמורה, ורוצה להביא פרנסה מכובדת הביתה. לכל אלו שאמרו "לא" לעבודה מסוימת מטעמי כשרות, ולא מצאו יום למחרת, ולא שבועות וחודשים אח"כ עבודה טובה יותר. לכל מי שלא מתאים לכישורים שלה להיות מורה/ גננת. לכל מי שאין עדין (אולי עוד יהיה:) סיפורי הבטחתי ונושעתי בתחום הטכנולוגיה...

גם אני באותו סטטוס ומסכימה עם כל מילה. ואם מעלים כבר את הנושא אז אני חושבת שאפשר גם לדבר על איך מתמודדים עם הבטלה ושומרים על עצמינו לא ליפול בתקופה הזאת.

כמו שאומרים "בטלה מביאה לידי שעמום...ומביא לידי חטא". ואין ביטוח לאף אחד. תודה רבה לשמורה ולכותבת. תמשיכו לחזק ולעשות טוב.

האמת, חשבתי שאני ממש לבד במערכה, אולי זה לא יפה אבל **זה קצת מעודד שיש עוד איתי.** אני רוצה להוסיף על זה, שגם אם אני עדיין משתדלת לקרוא את הסיפורים, אני קצת מרגישה מבחוח, כי אני הרי לא עובדת, אז אני לא יכולה להשתתף בפרויקטים של קונטרול יו אף פעם, כי מתי אני כבר נמצאת במייל? כשאני הולכת לשלוח עוד קצת קו"ח? ולכן מה, אני לא צריכה לשמור על עצמי???

למדנו כל כך הרבה, שמענו כל כך הרבה על הנסיונות במקום העבודה, סינונים וכו', ובסוף הכל נשאר שם מאחור, אבל מה שאני אומרת לעצמי כל הזמן, העבודה היא לא המטרה שלנו בחיים, עשיתי השתדלות כמה שיכולתי, וכל השאר בידיים של הקב"ה. אני שווה גם אם אני לא עובדת, ולפעמים אפילו אני חושבת שדווקא בגלל זה, כי ככה אני יכולה להיות יותר פנויה לילדים, וגם יש לי אוטומטית פחות נסיונות בקטעים של העבודה.

הבעיה הקטנה היא שצריכים כל חודש רחמי שמים בשביל לגמור את החודש בלי מינוס... **אבל**

ה' עוזר לי תמיד!!!!!! אני עדה לך, מציאות. הרי העבודה היא רק השתדלות, ואני עושה מה שאני יכולה, ומה שאני לא יכולה אני פשוט לא עושה, זה ממש משוואה. וה' עוזר בהכל כל הזמן! תודה רבה על הכל.

אין לי מה לומר לך.. כתבת את המילים שלך. למדתי שנתיים ועבדתי כמעט שנה. **יותר מחצי שנה עברה ועדיין לא קיבלתי אפילו הזמנה לראיון/מבחן אחד!** מאחלת לכולנו למצוא מהר את העבודה הכי טובה ובינתיים-**שנזכה לנצל את הזמן הזה להתחזק (כמו שאפשר רק בכזו תקופה!),** לזכור שיש סוף טוב לדרך הזאת ושהיא מאבא אוהב!!! רק סייעתא דשמיא!!

גם אני כמו רבות וטובות, עובדת ב"קורות חיים". כשאתחיל לעבוד החופשים שלי יהיו על חשבוני או חופשת לידה:) לכן **אני רואה את התקופה הזאת כתקופה שלא תחזור. תהני בינתיים מהשקט והרוגע.** תנצלי, תצאי עם חברות ותעשי דברים שאת אוהבת. זה הזמן! מאחלת לך ולי - לכולנו שנמצא מהרה את העבודה הכי טובה בשבילנו!!!

חלק ב' - מצד שני

משום מה יצא איזשהו רושם
בשנתיים האחרונות כאילו כל
מי שמסיימת ללמוד, מתקבלת
מיידית וכמובן למשרת
חלומות מכל הבחינות ובפרט
במשכורת. זה לא ככה!!

אני מתקשה מאד במציאת עובדות בגלל
משהו אחד - ציפיות שכר לא ריאליות. וזה
לא היה כך בעבר! אני לא מנותקת מהממוצע
בשוק, אני מונחת בתוך זה, ובקשר עם המון
מעסיקות בתחום שלי. ציפיות השכר שלהן
לא ריאליות לשוק!

זמן המתנה ארוך, מי אמר? תשמעו, יש גם אופציה שהמצב הוא לא כל כך מר אולי זה יצא מכרוכרציה

טיפונת ניסיון, ורוצות משכורת כמו של עובדת עם 5 שנות ניסיון!!

את המסר אני אשמח שתעבירו הלאה. לא יודעת לנתח אם זה מגיע מהדרכה לא ריאלית בסמינר, מהלחץ לרמה הכלכלית הגבוהה שנוצר היום (בציבור בכלל, וגם השידוכים...), או שמספיק שחברה אחת מצאה עבודה שמשלמת גבוה בחברה ממשלתית וכולן רוצות גם... זו נקודת המבט שלי.

ערב טוב אני מגיבה באיחור אבל אני חושבת שעדיין אולי המייל שלי יעזור.

אני מורת סמינר במגמות אדריכלות ואדריכלית במקצוע. אני חושבת שיש הרבה תלמידות שזה פשוט לא בשבילן, הורים לוחצים, שידוכים מעוניינים, אבל באופי שלהן זה לא מתאים. זה מקצוע קשה שצריך להיות ביקורתית ולשמוע ביקורת הרבה וכל הזמן להתעדכן וללמוד... זה מקצוע שאי אפשר להיות מדי רגישה, חייבים להיות זריזים...

בתור מעסיקה, שלפחות אחת לשנה מחפשת עובדת נוספת למשרד שב"ה בצמיחה, יכולה להגיד לך שמהו השתנה ב4 שנים האחרונות.

במשרד שלי יש ב"ה את כל התנאים הרוחניים - צוות של נשים בלבד, כולן בוגרות בית יעקב צנועות, אינטרנט חסום ע"י נטפרי, תקשורת מינימלית ומכובדת מול הלקוחות הגברים (מיילים וטלפונים בלבד, בנימה מקצועית ומכובדת בלבד) תנאים גשמיים טובים - משרד נעים, צוות חברותי, אווירה מפרגנת, בוסית מתחשבת שיוודעת להתגמש, אני דואגת לצ'פר את העובדות עם מתנות לחגים, ימי גיבוש ועוד.

ועדיין, אני מתקשה מאד במציאת עובדות בגלל משהו אחד - ציפיות שכר לא ריאליות. וזה לא היה כך בעבר! אני לא מנותקת מהממוצע בשוק, אני מונחת בתוך זה, ובקשר עם המון מעסיקות בתחום שלי. **ציפיות השכר שלהן לא ריאליות לשוק!**

הן יוצאות מהלימודים בלי שום ניסיון, או צוברות

סתור בוגרת שנת תשפ"א - שנה ראשונה בקורונה, חלמנו על עבודה, למדנו קשה, ובכל זאת התקבלו בודדות ממש!! בקבוצה שלי באופן אישי מתוך 27 בנות: 1 התקבלה בתשרי, 1 בחשוון, 1 בטבת, 3 בשבט, 1 באדר, וכל השאר ב"ה בניסן/סיון/תמוז/כסלו הבא.

לא היינו אז כ"כ בלחץ כמו היום!! אני שומעת בנות כבר לפני חודשיים בוכות על מר גורלן... **משום מה יצא איזשהו רושם בשנתיים האחרונות כאילו כל מי שמסיימת ללמוד, מתקבלת מיידית וכמובן למשרת חלומות מכל הבחינות ובפרט במשכורת.** זה לא ככה!! מי לימד אותן משהו אחר? שיעמוד מאחורי התסכול המטורף...

אני חושבת שהסבירו לנו (לא מוצאת מקור:), שזמן חיפוש עבודה בהייטק לג'וניורים בישראל זה ממוצע של שנה.

לא חלילה מתכוונת לזלזל בקושי, הייתי שם, ומשתדלת כיום ב"ה לעזור כמה שאני יכולה באפשרויות שלי... רק חושבת שלהעמיד את הדברים על מקומם יוציא הרבה בנות מהמקום המסכן/מתמסכן הזה.

בבית, או גננת פעילה ועובדת, והכי חשוב במה שהיא אוהבת ומצליחה בו? למה עדיין מקצועות המחשבים יותר נחשבים? ברור שלכל דבר יש מעלות וחסרונות, ולכל אחד יש את הדעה שלו. אבל רק כתבתי מה שעלה בי...

כמו כן, לא באתי להוריד מערך מי שיושבת בבית ומחפשת עבודה. חלילה מלומר שהיא לא עושה את הדבר הנכון... רק היה חשוב לי להציף... תודה על הכל!

אני כבר כמעט 4 שנים בחוץ, ועוד לפני שהתחלתי את הלימודים היה סוג של מרוץ ללכת ללמוד תכנות/מדעי המחשב/הנדסאים וכו'.

מה שקורה זה **שנהייתה הצפה מטורפת בתחום וההיצע עולה על הביקוש, אני חושבת שצריך למתן את זה**. אני רואה כל הזמן נשים/בנות שמחפשות עבודה בתחום הזה ואני מבינה את רמת הביקוש לעבודה. אולי כדאי להגיד לבנות בשנים הבאות מראש שאין בתחום הזה עבודה....

במשהו, אני לא יכולה לעשות שום דבר אחר. מה שבטוח, אף פעם לא נגיע למקום שלא היה מיועד לנו.

אולי אני סוטה קצת מהנושא.... אבל זה חשוב. לקרוא את המכתב הזה שפורסם, לי זה מציף את נושא השידוכים.

יש הרבה בנות שהלכו ללמוד מחשבים כי זה מאד נחשב, נקרא וואו ומרוויחים במקצוע הרבה כסף. גם בתחום השידוכים זה מאד נחשב. **המון בנות הלכו ללימודי טכנולוגיה, גם כשיכול היה להתאים להן מקצוע אחר. כי זה שווה ונחשב**. נהייתה הצפה בתחום, והרבה מאד לא מוצאות עבודה.

אני גננת בחנ"מ, יורדים לי שידוכים בגלל שאני לא עובדת הייטק, בגלל שאני גננת - שזה פחות נחשב. קודם כל, שימו לב שהיום הגננות מרוויחות הרבה יותר מפעם והמשכורות שלהן הן לא משכורות רעב כמו שהיה פעם...

דבר שני, מה עדיף, מישהי שמתכנתת אבל יושבת

ויש הרבה תלמידות שכל הלימודים זה בשבילן מסע ארוך וקשה. **אני חושבת שצריך לשנות את התפיסה שבגלל שלמדתי משהו אני חייבת לעבוד בזה...** ייקח עוד זמן להחזיר את האנשים בפוקוס ש"לא", בחורה לא צריכה להרוויח המון כדי למצוא שידוך טוב, ועד שגננות ירוויחו כמו שמגיע להם באמת...

אבל התלמידות יכולות לקחת אחריות על עצמם ולהבין שהלמידה לא כאן כדי להבטיח מקצוע, אלא כדי להראות שהכל אפשרי וכל אחת מסוגלת לעשות מה שהכי נכון לה. כל אחת צריכה להיות מסוגלת להחליט ולבדוק מה מטרת חיים שלה, מה היא אוהבת לעשות ומה לא, להתרכז חזרה על העיקר - לעבוד במה שמתאים לה.

אין ספק שבכל תחום שהוא, אם אוהבים לעשות מה שעושים נצליח. ואם זה קשה, מלחיץ, לא מעניין, הצד השני מרגיש את זה. זה נושא אחד.

הנושא השני זה לשמור ראש פתוח. יכול להיות שלמדתי משהו, וזה אפילו הכי מתאים לי לדעתי... אבל יכול להיות ש להקב"ה יש תוכניות אחרות. ואז לא צריך להסגר. זה לא בגלל שיש לי תעודה

חלק ג' - **מאמינה**

מבטיחה לך כשאני מסתכלת על התקופה הזו אחורה, אני יכולה לומר שאני כל כך שמחה שלקחתי את זה למקום הזה, של להתקרב ולהתחזק, כי זה מה שנשאר בסוף הלאה, האמונה שרכשתי בתקופה הזו! ובשביל זה באמת זה הניסיון הזה נועד...

חמודה, את לא פחות טובה מכל בת אחרת שלמדה איתך. פשוט ה' הכין לך מסלול אחר, שונה. תפקחי עיניים, זה ניסיון מאבא אוהב.

תחשבי כמה ד' שמח בך בכל יום שעובר ואת מקבלת מחדש את המציאות שהוא שם אותך בה, וממשיכה בנאמנות לעשות רצונו.

כל מה

שהוא רוצה ממך זה יותר תפילה, יותר אמונה, יותר קרבה אליו. ואיך תשיגי את כל זה? דווקא ע"י המבחנים, הראיונות, האכזבות והייאוש, רק הם מקרבים אותנו אליו, כי כשמצליחים אנחנו גורפים את כל ההצלחות אלינו "בזכותי" שאני כך ועשיתי כך, ואז שוכחים להודות שהכל ממנו...

ואז גם נפלה בי ההבנה בצורה מאוד פנימית ועמוקה שלא יתכן שזה רע, ודאי יש כאן איזשהו תהליך טוב, כי ברור שלא יורד רע מלמעלה בשום מצב!!

עצם ה"לדבר באמונה" פשוט נתן לי כח, ומסתבר שגם את הישועה זה הביא. מה שאני רוצה להדגיש, שזה לא נגמר אז, זה היה רק רגע מכונן בחיי, וזה פשוט מוביל אותי בחיים. זה ראיית החיים מזווית אחרת! כל החיים שלי השתנו!

לראות את הטוב והמקסים בכל מצב! ולהאמין באמת באמת שיש משהו שנתן לך ללכת ללמוד, ויש לו בשבילך גם את המשך התוכנית, בצורה הכי טובה.

הקב"ה מעביר אותנו מסע בעולם כדי להמליך אותו. ואיך הקב"ה מדבר איתנו? דרך המאורעות שלנו. כל אחת עוברת משהו, לא כי היא-הוא-הם-הן-המיילים-המועמדות-המשרדים-החברות-אלא כי ה' מעביר אותנו מאורע דרכם. זה הכול.

**גם אם הטיפוס קשה ותלול
זה לא מיקרי וסתמי
לכל אחת נקבע מסלול
אם תצלחי אותו – תתרווממי!**

**הזדמנות מיוחדת
יש רק בעיתים
של קושי צרה או מצוק
לקנות לעצמך קרבת אלוקים
זה כיך, זה נעים
זה מתוק**

תפילות, התחזקות באמונה. וכן קצת בשביל ההשתדלות, שהרי זו חובתנו, אז גם מבחנים וראיונות זו דרך הבריאה.

כותבת לך מניסיון אישי, עד לא מזמן הייתי גם כן באותה סירה. המתנתי לעבודה במהלך תקופה ארוכה ולא קלה, של הרבה ראיונות ומבחנים, הרבה תקווה וייאוש, הרבה ציפיות אבל יש גם אכזבות... וכעת כשהקב"ה זיכני והחזיר אותי למקום עבודתי, ראיתי כי **אין כל קשר בין השתדלות לפרנסה**, לא המבחן שהצלחת בו, לא החברה שנעזרה במישהי הצליחה במבחן ולקחה לך את המשרה ("אין אדם נוגע במוכן לחברו") הקב"ה רם על רמים ומנהל הכל מלמעלה.

בחודשי? בגלל שבעיניים הקטנות שלנו ככה זה נראה? (הרי בעצמנו ראינו כמה לפעמים זה עדיין לא מספיק וקצת דחוק ואז מה? מרימים עיניים לשמיים: אלוקים תעזור לי לסגור את החודש, רק תסגור לי את הפינה שם עם ההיא ואת החוב מול..)

אז מה יש לו בעיה "מלכתחילה" לסגור לך את החודש? הוא צריך את המשכורת שלך? אלא שנגזר עלינו "בזעת אפך תאכל לחם" ובדורנו הנשים קבלו על עצמן לצאת לעבוד (ולא בזה עסקין על זכותן וכו'...) אז כעת הוא זיכה אותך ב"משכורת" בלי עבודה, והאמת היא שזו עבודה קצת שונה... פחות גשמית יותר רוחנית- יותר

אליכן המפוטרות, מובטלות, מחפשות העבודה... דבר ראשון דענה כי **אתן לא לבד!!** לא כי גם חברתכן מחפשת עבודה בדיוק כמוכן, ולא כי כמוך וכמוה יש עוד אלפי נשים, לא!!!!!!

אתן לא לבד- **כי מי שקבע כי עכשיו העבודה שלך - היא לחפש עבודה, הוא איתך!** הוא קובע ומחליט מתי תעבדי ותקבלי משכורת, ומתי תעבדי שלא "על מנת לקבל פרס" בלי משכורת... תחפשי עבודה, תתרוצצי מראיון לראיון, מעוד משימת בית ועוד מבחן ושוב ראיון... כי זו ההשתדלות שלך וזה תפקידך עכשיו!

תאמיני! תאמיני בו חזק! זה הרי בדיוק אותו דבר! מי קבע שחייבים משכורת בשביל להסתדר

מהבעת כאב אמיתי לפניו. בכל פעם שאני עומדת בפני איזושהי אכזבה פשוט לדבר איתו, לשתף, מתוך אמונה שוודאי התפילה תענה!! כי להקב"ה זה לא משנה אם השוק במצב יציב או לא..

ואז גם נפלה בי ההבנה בצורה מאוד פנימית ועמוקה שלא יתכן שזה רע, ודאי יש כאן איזשהו תהליך טוב, כי ברור שלא יורד רע מלמעלה בשום מצב!! ואם אני מרגישה כל כך פגועה וכל כך רע עם הסיטואציה, בטוח שיש כאן איזשהו טוב גדול אחר שיגיע!! ואם הקב"ה לא מעמיד אדם בניסיון שלא יכול לעמוד בו ודאי כשארגיש שכלו כל הקיצין הישועה תגיע!!

ישבתי וחשבתי עמוק על זה עד שהרגשתי את זה כל כך אמיתי!! חיזקתי את עצמי שהכל הכל משמים!! ולכן החלטתי להשקיע יותר בהשתדלות רוחנית מאשר בהשתדלות גשמית. החלטתי שבכל יום אני שולחת קו"ח בכמות מסוימת וזהו, מבחינתי מכאן והלאה אני רק מתפללת על זה יותר!! מתוך אמונה חזקה שהתפילה תתקבל בוודאות!! (ובשאר הזמן כותבת קוד להנאתי, מתנסה בדברים שתמיד רציתי...)

יכולה לומר לך שב"ה לאחר חודש נעניתי בצורה הכי לא טבעית שיש! קיבלתי חוזה עם תנאים שלא חלמתי עליהם!!!! החל עניין מקצועי הרבה יותר גדול, קרבה לבית, שכר גבוה יותר, תנאים רוחניים טובים יותר, תהליך קצר ולא מייגע.

שיעורי הבית שלי באמונה, מקווה שלמדתי מספיק ושלא אבוא עוד לידי ניסיון. עלינו לזכור תמיד להודות ממי הכול ושל מי הכל! הרבה הצלחות בשיעורי בית ובמבחני החיים! מפוטרת, (מועסקת כיום ב"ה) ועובדת אצל מי שברא עולם.

הי, לא יודעת אם זה מה שהתכוונת, אבל יכולה לשתף אותך בחוויה אישית שלי...

אני, בשונה ממך, לא חדשה בעסק, הייתי כביכול עם ניסיון בשוק, עובדת במקום שאחד היתרונות שלו זה ביטחון תעסוקתי מאוד חזק! עם זאת באופן לא צפוי בכלל, עברתי תהליך פיטורין מאוד כואב, תוך כדי פגיעה ממש גדולה, מאחת שעובדת יום שלם, נהנית מהעבודה, משקיעה את כל כולי, ומצליחה מאוד! מצאתי את עצמי בבית... ולא בגלל איזשהו גל פיטורין, אלא ממש באופן אישי... קשה..

אחרי שככה קצת עיכלתי, החלטתי לעשות חושבים עם עצמי והבנתי הולכת לעבור עלי כנראה תקופה לא קלה (מאמינה שאני לא צריכה להרחיב... שליחת קו"ח, המתנה שמישהו יחזור כבר, חזרו? התחלה של תהליך מאוד מייגע וארוך מתוך תקווה לתשובה חיובית בכל שלב..)

לכן החלטתי שאני הולכת "לחוות" את החוויה הזו עם הקב"ה כמה שיותר, כמה שפחות לשתף את הסביבה, כי זה מוריד לי מאיכות התפילה,

העיניים שלנו קטנות מלהכיל את הכל! וכל מה שהוא רוצה ממך זה יותר תפילה, יותר אמונה, יותר קרבה אליו. ואיך תשיגי את כל זה? דווקא ע"י המבחנים, הראיונות, האכזבות והייאוש, רק הם מקרבים אותנו אליו, כי כשמצליחים אנחנו גורפים את כל ההצלחות אלינו "בזכותי" שאני כך ועשיתי כך, ואז שוכחים להודות שהכל ממנו...

עוד משהו שראיתי, היתה לי עבודה נוחה, צוות נעים, היברידית, אבל אותי זה לא סיפק! למה? כי כשהיא היתה שלי פעם-(לפני הפיטורים, היום אני יודעת שאין משהו שהוא שלי) הייתי בטוחה שהיא שלי לעולמים. ורק התלוננתי וקיטרתי למה חברתי כל השבוע מהבית ואני צריכה לנסוע 3 פעמים בשבוע? למה חברתי שעובדת הרבה פחות ממני ומוכשרת פחות ממני מרוויחה יותר, למה ולמה ולמה...

ואז זה הגיע, שיחת שימוע-פיטורים יש קיצוצים. קיצוצים בחברה? באמת נראה לכן שזה מה שהוציא אותי לכל החופשה הארוכה הזאת? ממש לא. אם אני אאמין בזה זה לא ייתן לי כלום. אני בחרתי להאמין במשהו אחר, יש אלוקים, הוא דואג לקיצוצים בחברה כדי להוציא אותי קצת מהבוץ ששקעתי בו, תלונות וקיטורים למה לכולם מסביבי יש כך ורק לי לא. לא טוב לך מה שיש לך, נסי להסתדר בלי זה, נראה אותך..

למה תמיד אנחנו יודעים להתלונן על מה שאין, ושוכחים להודות על מה שיש...? זהו! זה היה

באמת הרגשתי שככל שהתפללתי על כל שלב בתהליך, והאמנתי בצורה הכי ברורה שזה יכול להיות, באותה מידה בדיוק ככה נענית!

לא יכולה לתאר את ההרגשה הזו, הרגשתי שזה כל כך בזכות האמונה החזקה שהכל הכל באמת יכול לקרות! מבטיחה לך כשאני מסתכלת על התקופה הזו אחורה, אני יכולה לומר שאני כל כך שמחה שלקחתי את זה למקום הזה, של להתקרב ולהתחזק, **כי זה מה שנשאר בסוף הלאה, האמונה שרכשתי בתקופה הזו! ובשביל זה באמת זה הניסיון הזה נועד...** זה תובנות אישיות שלי...

מאחלת לך הרבה הצלחה!! שבעז"ה תמצאי עבודה כמה שיותר מהר! עם תנאים הכי טובים בשבילך!! עוד משהו.. עישרתי חומש מהשכר האחרון שקיבלתי, מרגישה שיש לזה חלק.

אין לי זכות להגיב, אבל רק בשביל לחזק את ידיך. זה קשה מאוד, בלי ספק, ובעז"ה מאחלת לך ולכל השמורות היקרות למצוא עבודה טובה (מכל הבחינות) כמה שיותר מהר. אספתי כמה נקודות שיכלות אולי לחזק:

- קודם כל המקום של המתנה למשהו (כל המתנה באשר היא) צריך לשים לב, שאם הקב"ה שם אותנו שם יש לזמן הזה משמעות ומהות בפני עצמו, ולא רק ביחס לדבר שאליו מחכים.

זה לא אומר שזה פחות קשה בגלל זה, אבל זה כן מקל על תחושת הסיפוק - שזה לא שאת לא עושה כלום עד שתגיע העבודה, אלא **כל יום ויום יש לו משמעות מיוחדת בפני עצמו במצב של ההמתנה.**

לדוגמא, את קמה בבוקר ועושה ואת רצון ד' בתוך המסגרת המדויקת שהוא שם אותך, על כל פרטיה, ומאמינה בו, ובטוחה שהוא הכי דואג לך בעולם ועושה הכל לטובתך, למרות שקשה לך מאוד! - ורק הוא יודע כמה קשה לך! ואולי לפעמים מצליחה גם לשמוח ולהודות, וכן הלאה - כמה אושר זה יכול לתת!! **תחשבי כמה ד' שמח בך בכל יום שעובר ואת מקבלת מחדש את המציאות שהוא שם אותך בה, וממשיכה בנאמנות לעשות רצונו** - וכדאי מאוד להתבונן בזה, זה נותן המון כח!

כמובן תוך כדי- בלי סתירה בכלל את עדיין מצפה, מחכה ומתפללת ומוכנה בכל רגע לקבל את הישועה שתבוא, - והיא בא תבוא!!!

אבל חשוב לתת את ה'פידבק' לימים של בינתיים, בכל דבר בחיים, גם כשמחכים לשידוך, או לילדים, ואפילו בדברים הכי קטנים. כשמחכים לאוטובוס, לדוגמא, הדקות שאת יושבת בתחנה- יש להם מהות ומשמעות בפני עצמן, לא רק בקשר למתי האוטובוס יגיע. בחיים שלנו לכל זמן יש ערך עצום והוא לא תלוי בישועה שתבוא, וחבל לעצום עיניים ולהסתיר את הערך הזה רק בגלל

שמחכים... (זה גם לא מה שיקדם, אלא רק יהפוך את זמן ההמתנה לבלתי נסבל).

- עוד נקודה שיכולה לתת כח: יחס לחברות ואחרות שכן עובדות. אם את מזדהה עם התחושה הזאת: חברה שלי התקבלה לעבודה, אולי אפילו לאותה משרה שגם אני התמודדתי, ואני קיבלתי תשובה שלילית -מאמינה שהכל לטובה, אבל בכל זאת קצת מאוכזבת. היא התקבלה - שמחה בשבילה, אבל גם עצובה בשבילי. לא יודעת אם נכון להגיד שזה קנאה, זה לא שאני לא מפרגנת לה או רוצה שחלילה לא יהיה לה, אני רק רוצה גם...:) קשה לי שלה טוב ולי אין עדיין את הטוב הזה.

לפני שנכנס שנייה לדייק אתה הגדרות ולבדוק אם אני מקנאה או לא, ולמה זה נקרא או לא נקרא קנאה, ולעבוד על זה, שנייה לפני זה, בואי רק נשנה את המשפט, נדייק אותו, זה לא ש: **לה טוב ולי טוב ולי עדיין אין את הטוב הזה, אלא, לה טוב, ולי יש טוב אחר, ענק, ושווה!!! שונה אמנם, אבל טוב לא פחות מה'טוב' שלה. - הכי טוב בשבילי - גם אם אני לא מבינה בכלל...**

- וכמובן לא לשכוח שכיהודים מאמינים **יש לנו תקווה תמידית, מתנה שנקראת תפילה, ויש לה כח עצום, היא פשוט עובדת!** גם אם לא רואים את זה!! אין תפילה ששבה ריקם!!! אין! ואולי לפעמים אחרי שמתפללים על משהו שוב ושוב ועוד לא רואים ישועה, לפעמים זה קצת מייאש

ויש לו בשבילך גם את המשך התוכנית, בצורה הכי טובה, וכל הזמן ממשיכה להגיד לעצמי משפטי אמונה בלי להפסיק!! עצתי ממני הקטנה- אין לי בשבילך "עשיתי ונושעתי", יש לי בשבילך עצה איך לחיות חיים רגועים יותר בכל מצב, מנסיון, פשוט לדבר אמונה.

סליחה אם יצא ארוך, זה רק תמצות: המון המון הצלחה וס"ד.

פייר, יש לי זכות דיבור בנושא הזה.

מהיום בו סיימתי לימודי ייעוץ מס בסמינר, ועד שמצאתי עבודה-עברו 5 שנים. כן, אתן שומעות טוב. לא שלא עבדתי בזמן הזה, היו לי כל מיני עבודות מזכירות-עוזרת מנהלת חשבונות-עוזרת חשבת שכר-שכבר הייתי תוהה באוזני בעלי, מה כבר צריך לעבור ולהיות כדי לשדר ולדווח דוחות בעצמי, ולא למלא אקסלים למי שיעשה את זה... אני חלילה לא באה לייאש, בעז"ה אתן לא תחכו 5 שנים, אלא לשתף בתובנות שלי.

הקב"ה מעביר אותנו מסע בעולם כדי להמליך אותנו. ואין הקב"ה מדבר איתנו? דרך המאורעות שלנו. כל אחת עוברת משהו, לא כי היא-הוא-הם-הן-המייילים-המועמדות-המשרדים-החברות-אלא כי ה' מעביר אותנו מאורע דרכם. זה הכול. אני למשל, הייתי צריכה ללמוד לעמוד על שלי. לא

זזה! מהיום הכדור כבר לא אצלי, אני מרפה!! לא עבר הרבה זמן ואני מוצאת את עצמי ב3 ראיונות עבודה תוך שבועיים! שניה, עוד לא נגמר... בשני הראיונות הראשונים קיבלתי "לא" בצורה הכי מכוערת שיכולה להיות (ואין כאן המקום לפרט...)

לא יכולה לשכוח (כן, כי זה היה רגע מכונן בחיי!!) איך אמרתי לעצמי שוב ושוב: הכל לטובה, אתה רוצה בשבילי את הטוב ביותר. אבל לא הייתי מחוברת למה שאמרתי... פעם ראשונה אני אומרת וזה סתם דקלום, פעם שניה אני אומרת וזה דקלום מוכר, פעם שלישית זה בסדר, פעם רביעית אני מתחילה להרגיש שזה כבר קשור אליי, עוד כמה פעמים ואני משוכנעת!!

שוב, הייתי צריכה לומר את זה המון פעמים ולחזק את עצמי. **עצם ה"לדבר באמונה" פשוט נתן לי כח, ומסתבר שגם את הישועה זה הביא.** בראיון השלישי פשוט שיכנעו אותי להגיע. תבואי, נלמד אותך, יהיה בסדר... ומאז הכל היסטוריה, ברוך הוא וברוך שמו.

מה שאני רוצה להדגיש, שזה לא נגמר אז, זה היה רק רגע מכונן בחיי, וזה פשוט מוביל אותי בחיים. זה ראיית החיים מזווית אחרת! כל החיים שלי השתנו!

זה לראות את הטוב והמקסים בכל מצב! ולהאמין באמת באמת שיש מישהו שנתן לך ללכת ללמוד,

וקשה מאוד להרגיש שהתפילה פעלה, ויותר מזה, קשה להתפלל עם אותה תקווה שהייתה לך בהתחלה, **אבל זה בדיוק מה שד' רוצה, את התפילה הזו, שלך! מהמקום הזה - כמה את מצליחה להאמין ולקוות שוב.**

כמו שכתבה הבחורה היקרה לפני פורים שנה שעברה, "המכתב מירושלים" - סיפור מדהים, שהרטיט אותי כפשוטו! חיזק אותי כל כך, ולא שוכחת אותו... לחזק ולאמץ את הלב, ושוב לקוות אל ד'!!! אין לי קישור לצרף אז מצרפת את הקובץ ששלחו - שווה קריאה!

שלום וברכה ותודה על ההזדמנות.... גם אני עברתי מסלול מייגע של לימודים, כמוני כמון- 3.5 שנים מתישות בתור נשואה וגם מחוץ לעיר...

ב"ה די מהר מצאתי את העבודה הראשונה, אבל עזבתי שם אחרי שנה- לאחר חל"ד, וכשכבר לא התאים בכלל עבודה מחוץ לעיר... ומאז עבדתי במשרה מלאה 8 חודשים בלשלוח קו"ח ואפילו מייל של תשובה שלילית לא הגיע, שום מענה!!

לא יכולה לשכוח את היום בו אמרתי אני לבעלי ובעלי לי: זהו, אנחנו עשינו את שלנו! אם ה' לא רוצה שאעבוד בתחום, אז אני מקבלת את זה באהבה. שמחה על הזכות וההזדמנות לגדל את הילדים בנחת ולא להיות לחוצה עד לב השמים כשהילד מקבל חום (כלומר מה אומרים לבוס...)

ושוב- לא היתה לנו ברירה. כל יום היה גיהנום. כל יום חזרתי הביתה סחוטה רגשית וכגועה מאוד מהבוס ופשוט בוכה.

התחום שלי היה כל כך הומני, וזו היתה עבודה ריאלית לחלוטין שבחיים לא הייתי מלבישה על עצמי. אחרי חצי שנה התבשרתי בבשורות טובות שיהיו בעוד כמה חודשים. לא ידעתי את נפשי. מלבד המצב הנפשי שהייתי התווספו כל המחשבים הפיזיים...

האמנתי רק בבורא עולם שמשום מה שם אותי פה, וכנראה שיש לי כאן תפקיד. החלטנו כל יום- לעבור את היום... "ויריצוהו מן הבור" כשצריכה לבוא ישועה זה קורה מהר. הייתי בחודש חמישי כשהתקשרו אלי לגבי התחום שלמדתי, מיד אמרתי על מצבי ועדיין- התעקשו שאבוא לראיון. הכל קרה מהר, ומצאתי את עצמי בעבודה חדשה שאני אוהבת עם שכר הולם ויחס נפלא.

סיפרתי על כך לדודה שלי בהתרגשות, והיא אמרה לי משפט שלא אשכח אף פעם שאפילו מתאים לתקופה שלנו: "בשביל לצאת ממצרים - צריך להיות במצרים קודם".

ואני אומרת את זה לך. תחבקי את המצרים הזה ותתפללי לה' שרק הוא האחראי למצב שלך! הוא הכניס אותך לזה והוא נתן לך את הכישורים המיוחדים לך! והוא כל יכול! והוא הכתובת תמיד! חשבת פעם על המילים "בורא ישועות"? הרגשתי

ו...אל תפחדו לא להיות מושלמות, אם תגיעו לחתונה של חברה ותגידו שלא מצאתן עבודה? אז מה. כנות פנימית היא תכונה כובשת, אולי זו שתשמע את זה תתווך לכן עבודה? אי אפשר לדעת אף פעם. **אני ב"ה נגמלתי מהרצון למצוא חן בעיני העולם, ומאז ב"ה טוב לי, וכנראה שגם לסביבה שלי.** אנחנו שמחות ומאושרות מעצם היותנו בעולמו של ה' ללא שום צדקה מאחרים. הצלחה, ברכה וישועה לכולן בכל התחומים!

אני חוזרת בשבילך כמה שנים אחורה... למדתי מקצוע ושילמתי הון. בפועל עזבתי את העבודה אחרי שילדתי, ולא מצאתי משהו אחר קרוב מספיק או רחוק, אבל עם תשלום נורמלי בשביל שעות הנסיעה, כי גם שכר מינימום כבר לא היה רלוונטי במיוחד בלי תשלום על שעותיים נסיעה לפחות...

אחרי שנה וחצי בלי עבודה, בלית ברירה מצאתי עבודה שממש לא קשורה למקצוע שלמדתי, והתחום הכי פחות מתאים לי בעולם. נוסף בוס עם יחסי אנוש מתחת לבלטות, שידע טוב מאוד להזכיר לי כמה אני בתחום לא לי ואיזה טיפשה אני...

הלב שרף, והרגשתי גם כמו דג שמצפים ממנו לטפס על עץ. שזה לא ליכולות ולכוחות שיש בו! אבל העבודה קרובה לבית, ואמנם שכר מינימום-

לקבל כל עבודה, אלא לקבל את זה שאני ממתינה לעבודה, ולא להתפשר על עבודות מזדמנות. וזו גם דעתי בנושא-אם לא מדובר בצורך כלכלי דחוף-תעבדו במה שלמדתן, אחרת תאבדו את המקצוע וחבל!

נקודה חשובה לתקופת ההמתנה-ה' לא ברא אותנו עם קופת צדקה שהאנשים סביבנו זורקים אליה שקלים. **ה' רוצה שיהיה לנו דימי טוב על עצמנו שלא תלוי בשום הישג חיצוני, אלא בזה שאנחנו עושות את רצונו בעולם.** בדיוק כמו ששתי חברות יסיימו סמינר וכל אחת תתחתן/ תלד בקצב אחר-כך העבודה בדיוק! לא כישרון בציונים/מבחנים גורם למציאת עבודה, וגם לא להצלחה בעבודה.

אגב, אני אישית די הרווחתי מהסיפור הזה של מציאת העבודה, כי כשבשעה טובה התחלתי לעבוד במקצוע-נתתי פול גז ושמתי לי מטרה כזו חזקה להצליח ותוך כמה חודשים, וכל חודש עבודה היה כמו שנה, אני לא מגזימה!

שמחת החיים שלנו, החיוניות שלנו, צריכה לבוא מבפנים, לא מבחוץ. זה גם מתכון להישמר שמורה-מי שרועדת וזזה מכל פיכס מבחוץ-מה יהא על הרוחניות שלה? יציבות נפשית מביאה ליציבות רוחנית. תנשמו עמוק, תקבלו באהבה את זה שאתן "בשידוכים" של עבודה, ברגע אחד ה' יוציא אתכן ממנו, תשמחו במי שאתן ובמה שאתן,

אני חושבת שכדאי למצוא עבודה קלילה ולא מחייבת לתקופת חיפוש עבודה, משהו שלא יתפוס לך את הזמן של החיפוש והראיונות. יש מקצועות מסויימים שניתן לחשוב על רעיונות ולנסות בינתיים לעשות משהו - כדי לשמר את מה שנלמד. (זה קשה מאד, אבל משתלם)

מאחלת לך הצלחה רבה וס"ד, שהתקופה הזו תעבור מהר ותהיה שייכת להיסטוריה...

מתמודדת יקרה (מיני אלפים): מזדהה כ"כ עם כל מילה שלך, אין לך מושג!

אני עובדת בתחום עם הרבה שנות ניסיון ו - מובטלת בדיוק כמון.. את העבודה אחרונה מצאתי אחרי שנתיים (!) חיפוש ואבטלה, אז את יכולה להתעודד שאין יאוש בעולם כלל!!! ועוד איזה עבודה מצוינת זו היתה, הכי מושלם שיכול להיות מבחינת תנאים ושעות.

עכשיו שוב אני בתקופת ניסיון משמים, כמו הרבה הרבה נשים ובנות, באותה סירה. ואפשר לומר שזה שיש עכשיו משבר בשוק זו צרת רבים שהיא חצי נחמה: **וכולנו שטים ומונהגים בידי רב החובל מלך העולם! הכל מחושבן ומדוקדק כחוט השערה! לא תישארי רגע אחד מיותר בבית אחרי שנקבע! וזה הכי טוב בשבילך ובשבילנו!**

תנסי כן **למצוא נקודות קטנות של אור בתוך החושך**, שיזינו לך את הנפש, ויתנו לך כוח לחכות

תפילה, תפילה, תפילה.

שיהיה לכל היושבות בבית בהצלחה, כי אני מבילה באמת ובתמים כמה זה לא פשוט. בהצלחה!

חברה יקרה, קראתי את הדברים שלך ואני כל כך מרגישה את הכאב הזה...

גם אני עברתי תקופה מייגעת של חיפוש עבודה לאחר לימודי, וכמעט נפלתי בפח של הנחיות והייאוש. זו הרגשה כל כך קשה לקבל תשובות שליליות כל הזמן, ולהרגיש כאילו את לא מוצלחת ולא שווה.

הספקתי לראות בעיניים שלי שעבודה ופרנסה זה דבר שמימי ממש, וזה בכלל לא קשור לכישורים.

יש הרבה אנשים שהכישורים שלהם לא משהו, הם מתברגים במשרה טובה, ואיכשהו מחזיקים מעמד. כך שאין מקום לתחושת נחיתות אם לא מוצאים עבודה.

תזכרי שהתקופה של עכשיו אמנם קשה, אבל בעז"ה את תעברי את זה, ואת בוחרת כעת איך. תנצלי את התקופה לתפילה אמיתית ולהישענות על הקב"ה שרק הוא יכול לעזור. זו הזדמנות להרגיש במוחש כמה אנו תלויים ועומדים... (כולנו תלויים ועומדים כל הזמן, אבל בזמן של חוסר ודאות וחיפוש פרנסה אין מסכה שמטשטשת לנו את ההרגשה הזו)

שגם אם הישועה שלי לא קיימת בעולם עכשיו, הוא בורא אותה מהרגע! או שכבר נבראה במיוחד בשבילך ומחכה לתזמון שלה עבורך. מאחלת לך שתהיה לך ישועה בקרוב בעז"ה! והלוואי שמישהו היה אומר לי את זה בימים הקשים שעברתי...

שלום לך שמורה יקרה! אשמח לשתף אותך בסיפור שלי....

אני גם סיימתי את הלימודים הארוכים מבוקר עד ערב, עם מבחנים, דרישות, תרגילים וכו' והתפללתי המון על עבודה... כשיצאתי לשוק העבודה היה מאד קשה, היה שפל מאד גדול (לפני הקורונה).

לא חיכיתי חצי שנה ולא שנה. ישבתי 4 שנים ללא העבודה במקצוע אותו למדתי! ובינתיים עבדתי בתחום החינוך. בכל הזמן הזה לא הפסקתי להתפלל, לחפש, ללכת לראיונות, ולשמוע "לא" או "לא מתאים" או "התקדמנו עם מישהי אחרת". עד שבאיזשהו שלב חשבתי באמת לעשות הסבה ולהמשיך בתחום החינוך (4 שנים זה הרבה להיות מחוץ למסגרת). בעלי אכן הלך לשאול את הרב שלנו והוא ברך אותו בהצלחה...

ממש לא הרבה אחרי, אני מקבלת טלפון ממישהי שמגייסת ללא ניסיון, היא זוכרת אותי מראיון ישן שלי ורוצה להתרשם שוב.... מאז אני פה, עובדת, ברוך ה', ונהנית עד בלי די. למדתי על בשרי - **כל אחד והמסלול שה' קבע לו, ואף פעם לא לשכוח**

לכל אחת מאיתנו יש דרך-שביל בעולם, ובשביל הזה יש כל מיני תחנות, והענין **הוא שאני וחברותיי לא צועדות באותה השביל, אלא כל אחת מתקדמת בשביל האישי שלה**. וזו הדרך בה הנשמה הסכימה לעבור עוד לפני שירדה לעולם. מה שעוזר לי בזמן הזה, שבו אני מרגישה שאני אחרת שאין לי עבודה, זה לזכור: שזה שלחברותיי היה תחנה שלו קראו- מציאת עבודה, לא בהכרח אומר שזה מה שקורה אצלי. כרגע, בזמן הנוכחי, אני אמורה להיות ללא עבודה. זה הכי טוב לי, זה הכי נכון בשבילי. אני אמצא עבודה, בעזרת ה', אבל לא רגע אחד לפני ולא אחד אחרי מה שנקבע.

זה נותן לי מנוחת הנפש, לדעת שאני צריכה לעשות את ההשתדלות שלי. וזהו. לא להילחץ מאחרות. בינתיים אני נהנית גם בתקופה הזאת. זה לא סתם הגיע לי. ד' יודע שזה מה שאני צריכה לעבור עכשיו. והמלצה אישית, אם את כבר בחופש בעל כורחך, תחליטי לבחור בזה כל יום מחדש.

אני מבינה את התסכול של מי שעבדה מאד מאד קשה, ולא רואה תוצאות כמו שהיא רוצה. לפני כמה שנים, הייתה מגיעה לירושלים כיתה י"ב

עוד משפט עם המון כח שאמרה לי אישה מיוחדת- על כל יום שאת יושבת בבית אחרי שעזבת עבודה לא שמורה את מקבלת שכר. וואו!!! זה ממש שווה, לא?

באמת כואב מאד כל הסיפור הזה... אני עכשיו לקראת סיום הלימודים הללו בתור אישה נשואה, וגם לי לא קל לחשוב על הדרך המפותלת ש(מקווה שלא) מחכה לי אחרי השקעה סוחטת כוחות.

רק בורא עולם יכול באמת לנחם את הבנות היקרות האלו שלמדו כל כך הרבה ולשווא... אבל תזכרי, ותזכורנה כולכן, **שאצל ה' יתברך אין סתם, וכל ניסיון מגיע מדוד מדיק משמים**. הנסיון הזה של לשבת בבית זה לא לבד- ה' איתי ביחד... אני עטופה בהשגחה פרטית של מישוה שאוהב אותי הכי בעולם, ויש לו את כל העבודות הכי מושלמות, והוא יכול לתת לי אותן ללא מאמץ בכלל... אבל הוא אוהב אותי, והוא יודע שלי טוב משהו אחר, אולי אפיק אחר, אולי להמשיך לחפש- תתפללי אליו שתרגישי מה שטוב לך, ותתקדמי עם זה.

עצה קטנה שלי- אל תישארי באותו מקום. לכי לעבודה זמנית אחרת, תעשי משהו עם עצמך! הכי נורא זה לשבת בטל. מתפללת על כולנו שיהיה רק טוב מושלם בקרוב ממש, אמן.

לעבודה שלך, כי ממילא הכל כבר רשום בשמים, ו- כן, כן, המשרה שלך מחכה לך ורשומה על שמך בשמים. החוזה שלך כבר כתוב מזמן! רק פשוט צריך לחכות ולהאמין שזה יבוא בזמן שטוב עבורך! וזה יבוא!

בהצלחה רבה, ושנזכה לראות ולחיות את ה"הכל לטובה" באמת!

אני קוראת את מה שכתבת ועומדות לי דמעות בעיניים, אני כל כך מבינה אותך.

למעלה משנתיים הייתי במקום הזה, קמה ונופלת, נלחמת ומתייאשת, ושוב חוזרת עם כל הכח. קודם כל רוצה לתת לך חיבוק ענק ומברכת אותך שה' ישלח לך כח!

עבדתי בהמון (והספקתי הרבה, זה לא קלישאה) מקומות עבודה, וכל מקום עם הבעיה שלו. לעזוב זה לא פשוט, הייתי צריכה הרבה חיזוק באמונה, ולא להתחרט למה עשיתי את הצעד האחרון...

יום אחד גיבשתי לעצמי תובנה שנתנה לי המון כח - **חמודה, את לא פחות טובה מכל בת אחרת שלמדה איתך. פשוט ה' הכין לך מסלול אחר, שונה. תפקחי עיניים, זה ניסיון מאבא אוהב.** ניסיון לא שונה מכל ניסיון של בריאות, ילדים, רוחניות. נכון, היו ימים שרציתי רק לשבור קירות, ובאמת ה' היה איתי שם תמיד בכל הדרך..

לכן התפשרתי על הצעות עבודה, והסכמתי לעבוד כבודקת תכנה במקום מתכנתת.

כל הזמן התחזקתי באמונה שברגע אחד הכל יכול להתהפך לטובה. אחרי כמה חודשים מצאתי עבודה מעל לכל הציפיות, עם משכורת הרבה יותר גבוהה מהמקום הקודם בו עבדתי, במקום חרדי ושמור!!

תזכרי תמיד שגם כשהכל נראה חסר סיכוי, לקב"ה לא חסרות דרכים להושיע אותך ברגע אחד ולהמציא לך את משרת חלומותיך. ואני בטוחה שזה יקרה בקרוב בעז"ה. המון הצלחות!!

אולי מעודד, אולי כחות... אבל גם מבוגרות, ואפילו מאד יחסית... עם הרבה שנות ניסיון, והרבה הצלחות... נמצאות כבר תקופה ארוכה במצב הזה... **ואין שום דבר שמרגיע יותר להרים עיניים לשמיים ולזכור, לחוש, ולהבין ולהפנים שהכל הכל רק ממנו, באהבה גדולה!!!**

שלה תבריא.

אמרתי לה – נכון. הבנת אותי נכון. אנחנו מאמינים בני מאמינים שכל מה שה' עושה זה לטובה. זה אמת. וזה האלף בית שעליו עומדים כל עיקרי האמונה.

אז רציתי לעודד את מחפשת העבודה שיש הרבה נסיונות בחיים וזה אחד מהם. ה' יעזור לך ולכל הבנות שיגעו ולמדו והשקיעו ואי"ה תמצאו עבודה. אבל חס וחלילה לחשוב שעד שאת מוצאת עבודה זה סימן שאת לא רצויה מאת ה'. את רצויה ואהובה. אי"ה יגיע היום שתצליחי למצוא עבודה. יתכן שזאת לא תהיה מה שדמיינת שתמצאי, אבל תמצאי את אותה העבודה שהקב"ה מכין במיוחד עבורך.

גם אני הייתי במצב הזה אחרי לימודים. עבדתי חצי שנה, ופוטרתי בגלל שנסגר הפרויקט בו עבדתי. חיפשתי עבודה כמה חודשים טובים, ולא היה פשוט בכלל (והשוק היה אז במיטבו...). הייתי אז נשואה צעירה, והייתי חייבת הכנסה כלשהי,

מסמינר מחוץ לירושלים לבקר בחמישה בתים של תורה, כל אחד בסגנון ממש שונה אחת מהשני.

אלי גם הגיעו. תוך כדי דיבור אמרתי לבנות שאין שום קשר בין ההשתדלות לתוצאות, דהיינו, אפילו מי שמשתדלת להיות הכי טובה שאפשר להיות, זה לא ערבות שהיא תקבל את כל מה שהיא רוצה בחיים. וזה שהיא לא מקבלת כל מה שהיא רוצה, זה לא ציון רע ה'; זה לא עונש; וזה לא מראה שהיא לא רצויה.

לא ולא!!! פשוט הקב"ה נותן לכל אחד את ההתמודדות הייחודית שלו ואת השליחות הייחודית שלו, ואם הוא מתמודד אתה כמו שצריך, אז החלק שלו בבריאה, באופן כללי, ובכלל ישראל באופן פרטי, יהיה שלם ועל ידי זה הוא מקרב את הגאולה. אין אף אחד בעולם שיכול להשלים מה שיש לו להשלים!!!!

ניגשה אלי בחורה מהקבוצה עם דמעות בעיניים, ואמרה לי שהיא מבינה ממה שאני אומרת, שאפילו אם היא תקרע את השמים עבור אמא שלה החולה מאד, ואפילו אם היא תתנהג בצורה הכי טובה שיכול להיות, זה לא ערבות שאמא

חלק ד'
- מה
שבטוח

זה נתן לי מנוחת הנפש,
לדעת שאני צריכה לעשות את
ההשתדלות שלי. וזהו. לא להילחץ
מאחרות. ואין שום דבר שמרגיע
יותר להרים עיניים לשמיים ולזכור,
לחוש, ולהבין ולהפנים שהכל הכל
הכל רק ממנו, באהבה גדולה!!!

מה שמחזיק אותי במהלך כל התקופה זה
רק ביטחון, ביטחון ועוד כעם ביטחון. ברגע
שמאמינים באמונה שלמה, ששום דבר לא
בטעות, והכל מדוקדק בהשגחה פרטית
ומדויקת מלמעלה, ומנסים להרגיש את זה
באמת ולא בידיעה בלבד, רק זה מה שנוסף
כוחות ונותן שלוה ורוגע.

אנחנו מאמינים באמונה שלמה שההשתדלות
אינה קשורה בשום פנים לתוצאה. וברגע שאני
מרגישה שאני עושה את ההשתדלות הטובה מבחינתי,
עכשיו אני יכולה להיות רגועה ופשוט לסמוך על ד', להרפות
ולשחרר. זה כבר לא תלוי בי, יש מי שמנהל את העולם, ויש
לו עבודות בשפע לתת לכל אחת. ואם הוא לא נתן עדיין, אז
פשוט להאמין שזה הכי טוב, להודות על תקופת ההמתנה,
לראות את הטוב ולהודות על ה-מתנה שד' שלח לי
בהמתנה הזאת.

כולם יודעים את מה שנכון אבל להרגיש כך זו הגדלות פרנסה משמים וחיזוק בטחון עבודה היא רק השתדלות

לצנוח. שנזכה לראות את הישועות ואת כל הטוב בעיניים. מעריכה ומזדהה מאד עם כל אחת שמתמודדת ולא מתמוטטת. המון המון הצלחה! ושיהיה תמיד רק בשורות טובות, ישועות לכולם ונזכה בקרוב לישועה של כל עמ"י בגאולה השלמה, אמן!

אכן בהחלט נסיון לא קל בכלל. חיבוק ענק!!! זהו המסע הפרטי שלך כאן בעולם... **ממליצה לך לקחת אותו למקום של ברור עצמי והתחזקות בקרבת ה' ובאמונה ובטחון.** להבין שהכל לטובתנו, שזה לא כי לא עשית משהו טוב, אלא כי ככה אבא שבשמים החליט שטוב לך. הרב בידרמן בעלוני פרשת שבוע "באר הפרשה" מחזק מאד את הנקודה הזאת של פרנסה ובטחון. מומלץ!

מזדהה כל כך!! גם אני הייתי במקום הזה!! כ 10-8 חודשים אחרי סיום לימודי אדריכלות מפרכים... יום אחד קיבלתי על עצמי לכוון בברכת המזון,

לפי הדרגה שלו בביטחון, עד שירגיש רגוע). אנחנו מאמינים באמונה שלמה שההשתדלות אינה קשורה בשום פנים לתוצאה. וברגע שאני מרגישה שאני עושה את ההשתדלות הטובה מבחינתי, **עכשיו אני יכולה להיות רגועה וכפושט לסמוך על ד', להרכות ולשחרר.** זה כבר לא תלוי בי, יש מי שמנהל את העולם, ויש לו עבודות בשפע לתת לכל אחת. ואם הוא לא נתן עדיין, אז פשוט להאמין שזה הכי טוב, להודות על תקופת ההמתנה, לראות את הטוב ולהודות על ה-מתנה שד' שלח לי בהמתנה הזאת. (לכל אחד יש תקופות המתנה או נסיונות אחרים, אז פשוט להודות שזה קשור לעבודה ולא לבריאות או לדברים אחרים...)

וכמובן לא להפסיק להתפלל ולבקש מאבא שבשמיים שהכי אוהב אותך בעולם ויש לו הכל בשבילך, וזה בדיוק מה שהוא רוצה - את הקשר איתך, שתודי לו, תבקשי ממנו ותתקרבי אליו ע"י הניסיון הזה.

מאחלת לך ולי ולכולנו שנזכה באמת לצמוח מהתקופה הזאת של חיפוש העבודה ולא חלילה

כאחת שמחפשת את העבודה הראשונה בהייטק כבר עוד מעט 3 שנים, גם אני עברתי מסכת ארוכה של חיפושים ותשובות שליליות שוב ושוב. והרבה רגעים קשים ולא נעימים. אכזבות, תסכולים, הרגשה שאני לא רצויה ולא מוצלחת... אך למרות כל זה, תמיד השתדלתי להתחזק ועדיין לא התייאשתי מלהמשיך לחפש...

מה שמחזיק אותי במהלך כל התקופה זה רק ביטחון, ביטחון ועוד פעם ביטחון. ברגע שמאמינים באמונה שלמה, ששום דבר לא בטעות, והכל מדוקדק בהשגחה פרטית ומדויקת מלמעלה, ומנסים להרגיש את זה באמת ולא בדיעה בלבד, רק זה מה שנוסף כוחות ונותן שלווה ורוגע.

זה לא במקרה שכל החברות שלי מצאו עבודה ואני עדיין לא... זה לא אומר שאני פחות טובה מהבנות שמצאו כבר עבודה ומסודרות, זה אומר שכך ד' החליט שזה המסלול הכי טוב בשבילי להיות כרגע בלי עבודה. כמובן, צריך לעשות השתדלות נכונה ומספקת (יש לאדם חיוב לעשות השתדלות, והכמות של ההשתדלות - כל אחד

אבל רוצה לשתף אתכן: לאחרונה ד' זימן, **והתחלתי ללמוד את שער הביטחון בחובות הלבבות. כמה שזה נשמע הרואי, זה "מים קרים לנפש עייפה..."** זה נותן כ"כ הרבה כח, בהירות, הבנה, סדר, ביטחון ורוגע...

מומלץ עם פירוש "לב טוב" על חובות הלבבות שנכתב בשפה השווה לכל נפש (גם אם אין לכן כדאי לקנות, זה לא יקר...). ממליצה באהבה לכל אחת.

ב"ה איך שהסתיים המ"מ התקבלתי למשרה ממש נחשקת ומכובדת, בס"ד, שנתנה לי מקפצה של ניסיון, וכיום ב"ה אני המעסיקה של עצמי: צריך הרבה מאד סבלנות! **ולא להתייאש! וכמובן לא להפסיק להתפלל!**

קשה לי להגיב על ניסיון כל כך קשה... שהוא באמת קשה...

שידועה כסגולה לפרנסה. לא עבר שבוע וב"ה התקבלתי לעבודה. לצערי אחרי חודשיים הגיע הקורונה ופוטרתני: (שוב מצאתי את עצמי ללא עבודה 7 חודשים, זה היה קשה מאוד!! הרגשתי שאני על סף ייאוש והחלטתי לנסות כל עבודה אחרת, שלחתי קו"ח למשרות בתחום של מזכירות, והתקבלתי למקום עבודה דיי נחמד, למ"מ של חצי שנה.

אני חושבת שהקב"ה חיכה לצעד קטן שלי, כי

חלק ה' - כתוב וקצוב

מי קבע שחייבים משכורת בשביל להסתדר בחודשי? בגלל שבעיניים הקטנות שלנו ככה זה נראה?

השם רואה ויודע ומחכה לראות עד כמה נשען עליו. הוא שקצב פרנסה מראש השנה עד ראש השנה.

וכל הזמן להתפלל ולזכור ש-ה' הוא זן ומפרנס, מזונותינו קצובים מר"ה, ולא משנה כמה השתדלות נעשה..

והמשכורת? זו כנראה הדרך בה ד' רוצה שאהיה מאוכלי המן, קשר יומימי... (משתדלת). אני מאד אוהבת להתחזק בנושא כל פעם מחדש, אמונה אמונה ואמונה..... תמיד צריך חיזוק, וזה כזה כיף להאמין ולבטוח!

דבר ראשון אנחנו יודעים שמפתח פרנסה זה בידי שמיים. קל לדבר, לחיות את זה - זה עבודת חיים, אבל כשחושבים על זה באמת כנימית, מקבלים רוגע ושלווה שאי אפשר לתאר במילים.

אנחנו חיים בעולם שקר שנראה כי מי שהעבודה היא מקור הפרנסה, וזה מאד מבלבל.

כרנסה משמים, ממש לא סיסמה בכל חודש זה המצב לא משנה השתדלות עד כמה מקבלים את מה שנקצב

מאחלת לך המון המון כח לתקופה הזאת. מקווה שתסתיים בקרוב ממש, ושתזכי למצוא עבודה מדהימה עם תנאים חלומיים הרבה מעבר למה שהעזת לדמיין. שולחת חיבוקים מרחוק...

שלום וברכה! אני גם באותה קלחת של חיכוש עבודה, אך מרגישה את קרבת אלוקים עם כל "לא" שמגיע אוטומטי או לא...

אני יודעת שאני מחפשת עבודה לשם שמים, כדי שבעלי יוכל ללמוד בלי טרדה, **והשם רואה ויודע ומחכה לראות עד כמה נשען עליו. הוא שקצב כרנסה מראש השנה עד ראש השנה**, והוא ששלח אותי ללימודים האלו, ורק הוא, אני בטוחה, מסדר לי את מקום העבודה הבא הטוב ביותר בשבילי.

אז עושה השתדלות, ומתכוננת לראיונות עבודה, ומחפשת בכל מיני דרכים, ושולחת קו"ח. ומה הלאה? השם קובע!

וטיפ קטן-ברצינות, תיהנו מהחופש!!

מתישים. וכשזה נמשך הרבה זמן ממש, מתחילה השבירה, ההרגשה הזאת של נפלטתי החוצה ממעגלי החיים כולם מסביב עמוסים, רצים ודוהרים ומצפים ממך להספיק הרבה יותר, בעוד שזה שאין עבודה בדרך כלל גורם להספקים לרדת. ככה זה כשהמצב רוח ירוד ואין אנרגיות לכלום.

ואז מגיעים הניסיונות... להתקבל למקומות עבודה שהם לא לגמרי בסדר, והקריעה הזאת אם ללכת או לא. הייתי שם, לגמרי, ברוך השם שזה נמשך אצלי כמה חודשים, אבל עדיין זה היה קשה מאוד.

מה שמאוד עזר לי באותם ימים היה שיעורים של הרב איינהורן בנושא כרנסה בקול הלשון. ממש עושה סדר בראש מה רמת ההשתדלות הנצרכת עכשיו, כשאני לא מצליחה למצוא עבודה.

חוץ מזה, יכולה לנסות לעודד אותך, לא להתייאש, להכריח את עצמך לצאת והמון, כי מטבע הדברים שנמצאים בבית כל היום המצב רוח נופל. להשקיע זמן בתחביבים שאף פעם אין לך זמן אליהם, וכמובן להתחזק בתפילה, אמונה וביטחון.

עבודה זה משמים. לי העבודה הראשונה אחרי הלימודים הגיעה תוך רגע, ועכשיו פיטרו אותי כי סגרו את הסניף הישראלי, ואני מחפשת עבודה כבר שנה (כשיש לי 4 שנות ניסיון) - **מי שה' רוצה שיהיה לו - יש לו, ומתי שה' רוצה שנחכה - לא יעזור כלום.** ואגב, עדיף שכפרת העוונות הולכת על זה, יש דברים יותר גרועים...

"לא לחכמים לחם" (קוהלת) **כרנסה משמים. אני הרגשתי את זה על עצמי.** את מקום העבודה הנוכחי שלי קיבלתי ממש משמים - זאת שגייסה אותי אמרה לי, שאחרי מעשה הם שמו לב שענו לי תשובה חיובית במקום משהי אחרת... אבל זה לא הגיע לי מיד, הייתי הרבה זמן בלי עבודה.

וואו איזה שאלה קשה וכואבת, איזה ניסיון עצום ולא פשוט, כל כך קשה לשבת בבית!!!

קודם כל מבחינת הכרנסה שנקטעה, חוץ מזה החיכוש עבודה הוא כל כך קשה ומתיש נפשית, כל כך הרבה תקוות ואכזבות, ראיונות ומבחנים

כשהשכר לא כפי שציפינו ביחס לעמל)

בתור אחת, שאומנם לא חיפשתי עבודה תקופה כל כך ארוכה, אבל מצאתי עבודה בין חמשת הבנות האחרונות במסלול, אני ממש מזדהה. זה בהחלט קשה וגם מדיר שינה.

אני זוכרת את עצמי כוגשת אנשים, ולפני שאומרים לי שלום שואלים "מצאת עבודה?". בפרט בתכנות שההשקעה בלימודים מטורפת.

דבר ראשון, אנחנו יודעים שמפתח פרנסה זה בידי שמיים. קל לדבר, לחיות את זה - זה עבודת חיים, אבל **כשחושבים על זה באמת פנימית, מקבלים רוגע ושלווה שאי אפשר לתאר במילים.**

דרך אגב, אני בראיון הגרוע בחיי התקבלתי, מה שאז עזר לי להבין שהערך שלי לא נקבע לפי מצב העבודה או ההצלחה בראיונות. אני גם חושבת שחשוב להאמין שבסוף בעז"ה תהיה עבודה, ומשרדי הייטק יודעים שהמצב בשוק בשפל, וגם אם עבר זמן מהלימודים ועוד לא מצאת זה לא מצביע על כך שאת כחות טובה (מה שאותי הלחיץ בכל אופן).

מאחלת לך הצלחות, ובבקשה - אני יודעת שנמאס לך לשמוע: תיהני מהחופש!!!

נוגע ללב..... שאלה קטנה: ואת בטוחה שאם היה

מבינה מאד את התחושה הקשה שלכן, למרות העמל וההשקעה המרובה בלימודים על מנת שיהיה מקצוע הולם שיביא הכנסה טובה, ולא רואים בינתיים כל פרות.

אני גם חוויתי זאת בתחילת דרכי, כאשר השקעתי רבות בלימודים לא קלים, עם כל מיני אתגרים בדרך. נישאתי די בתחילת הלימודים, ועד לסיומם התברכתי ב-3 ילדים, וכל הזמן המחשבה היתה שהכל יהיה שווה והמאמץ לא לחינם.

בפועל לקח זמן עד שמצאתי את העבודה בתחום, כי קשה להתקבל ללא ניסיון, והשכר התחיל ממש מהמינימום, וגם בהמשך לא מתגמל בהתייחס ליגיעה הרבה ברכישת המקצוע. הסביבה הקרובה שלי, שחוותה את הקושי והמאמץ הרב בדרך להשגת המקצוע, חיכו לרגע שאוכיח להם שאכן היה שווה, כי אחרת למה התאמצתי כל כך.

מה שאותי חיזק ומחזק זה הידיעה שאין באמת קשר בין הלימודים לבין העבודה אחר כך. זו אמנם ההשתדלות שלי להשגת מקצוע טוב, אבל **לא גודל המאמץ הוא זה שיביא לתוצאות.** מה שיקרה אח"כ מבחינת העבודה - גם זה נגזר, איפה אעבוד וכמה אקבל, בלי קשר ללימודים.

מקווה שהמחשבה הזו תעזור לכם לעבור את התקופה הלא קלה הזו, ושתהיה קצרה קצרה. (למרות שזה מחזק גם לאחר מציאת העבודה,

וואו, זה ניסיון לא קל בכלל... במיוחד כשיש גישה לנושא ואהבת המקצוע....

אני עברתי את זה בתחום שונה. יצאתי לחל"ד וחצי שנה לא מצאתי עבודה. בצורה פלאית ולא ניתנת להשגה, התגלגלה לידי הצעת עבודה בכלל לא אקטואלית עבורי, אבל הבנתי שאולי ד' רומז לי משהו... הלכתי לראיון ואח"כ בעלי שאל את הר"י, וקיבלנו ברכה.

הלכתי לעבודה החדשה, על דעת לעזוב אחרי תקופה ולחזור לנישה שלי (צריך אומץ!). עבדתי שנתיים וחצי, אחרי הילד השלישי עזבתי, וחיפשתי עבודה... חברות צחקו על התמימות שלי, אבל אני קיבלתי בדיוק מושלם את העבודה שרציתי. אמנם אחרי תקופה, והמשכורת לא כמו שחשבתי, אבל מבחינת הסיפוק - אני נדהמת מנפלאות הבורא כל פעם מחדש.

והמשכורת? זו כנראה הדרך בה ד' רוצה שאהיה מאוכלי המן, קשר יומיומי...(משתדלת). אני מאד אוהבת להתחזק בנושא כל פעם מחדש, אמונה אמונה ואמונה..... תמיד צריך חיזוק, **וזה כזה כיף להאמין ולבטוח!** אני כועסת על עצמי לפעמים, הנה, את רואה שבסוף היה בסדר, אז למה דאגת???? לא חבל על האנרגיות??? אין עוד מלבדו!!!

שלך שונה ואחרת ממה שתכננת? מברכת שתזכי בע"ה להתפרנס בכבוד מידו הרחומה, אולי לא בדיוק במסלול ובכיוון שתכננת לעצמך... אבל בטוח בכיוון שלשם יכוון אותך הבורא יתברך!

היתה כל כך חולה כשחזרנו, שלא היה לנו זמן לתכנן מה לעשות בכסף... וכמו שהוא בא ככה הוא הלך...
ואולי הקב"ה מספר לך שהדרך של "בזעת אפך"

עבודה היה פרנסה? הכל רק בכאילו...
בגלל סיפור רפואי במשפחתנו, קיבלנו לאחר טיסה לחו"ל זיכוי של 50,000 ש"ח (!!!). סכום גדול, נכון? הם עפו לרוח בלי שהרגשנו... ביתי

חלק ו' -
שומע תפילה

יש לנו תקווה תמידית, מתנה
שנקראת תפילה, ויש לה כח עצום,
היא פשוט עובדת! גם אם לא
רואים את זה!! אין תפילה ששבה
ריקים!!! אין!

לכן מה שהכי יעזור זה לפנות אליו בתפילה
מתוך בטחון בו שהוא יביא לנו את הכי טוב
בשבילנו - רוחנית וגשמית. מנסיון, אין כמו
תפילה.

אף פעם לא לשכוח תפילה, תפילה, תפילה.

מובא בשם החפץ חיים (ספר מאיר עיני
ישראל) שבזמן שאדם מתפלל מעומק הלב,
בוודאי שתפילתו מתקבלת. ובזמן שמצליח
להגיע לתפילה מעומק הלב, שיבקש גם על
בית המקדש.

ממש עושה טוב לזכור שבאמת
אנחנו עושות רק השתדלות,
והדבר שהכי עוזר זה תפילה.

לאורך כל התגובות זה בלט כי תפילה היא מכתח יקר כוחה הוא כה רב, וערכה הוא מוחלט ומעומק הלב - העיקר

אמרה לי (כמו ברוב הפעמים שהתקשרתי אליה) שאין... אחרי דקה היא אומרת לי שיש להם כרגע גיוס לאיזה חברה, אבל לתחום שלא קשור משום כיוון לתכנות, זה תחום שהם חיפשו בשבילו בנות שלמדו גרפיקה... היא אמרה לי שזה חברה שבמהות שלה היא חברה הייטק 'אז לכי תדעי אולי תוכלי להתקדם שם'.

חשבתי, והבנתי שאין לי מה להפסיד, כי להישאר עוד בבית הפך כבר לבלתי נסבל. הלכתי ועברתי את המיונים שלהם והתקבלתי. המשכתי בתפקיד הזה בערך שנה, ותוך כדי כל הזמן דיברתי וביקשתי לעבור למשהו שקשור לתכנות. אחרי שנה הדיבורים עזרו, והעבירו אותי לצוות אחר. עדיין לא פיתוח קוד טהור, אבל כן כבר יותר קרוב לתחום. תוך כדי ניסיתי להמשיך לחפש עבודה, אפילו בתור בודקת תוכנה, אבל לא מצאתי, גם למקומות שכן הלכתי קיבלתי 'לא'.

היה אפילו מקום שעשה עלי רושם ממש טוב, ומי שבחנה אותי אמרה לי שהייתי מצוינת ומבחינתה אני בפנים, אבל אז בגלל משפט שטויתי שאמרתי למראיית קיבלתי תשובה שלילית. בזמנו, זה

הכי מובן שבעולם. זאת תחושה קשה ומאכזבת אחרי השקעה כ"כ גדולה בלימודים... במיוחד שגם לחפש עבודה זה דבר מתסכל ומעייף ממש. אבל עם כל הקושי, ממש עושה טוב לזכור שבאמת אנחנו עושות רק השתדלות, **והדבר שהכי עוזר זה תפילה**, לא משנה מה חושבים... לפעמים דווקא מהמקום הכי לא צפוי מגיעה הישועה!

כותבת את זה בתור אחת שגם חיפשה עבודה במשך כמה חודשים...

וואי כמה זה קשה, איך אני מבינה אותך. גם אני הייתי במצב הזה, הייתי שנה בלי עבודה. כמה דמעות שפכתי וכמה תפילות התפללתי. אני יכולה לספר לך את המסלול שאני עברתי שכולו מלא סיעתא דשמיא, והלוואי וזה יחזק אותך טיפה.

בזמנו, לאחר שנה של נסיונות והרבה 'לא', התקשרתי למגייסת של איזה חברה כוח אדם, כדי לשאול אם יש משרה ג'וניורית חדשה. היא

שלום יקרה! אני כל כך מזדהה איתך. גם לי לקח חצי שנה עד שמצאתי את העבודה הראשונה שלי, וסוף סוף עד שהיא באה - פיטרו אותי.

מה שיש לי לומר, זה **שה' רוצה את התפילה והאמונה שלך!!!!** בזמן שאדם בצרה חובה עליו להתפלל, ואם לא הוא נתבע על כך. מובא בשם החפץ חיים (ספר מאיר עיניי ישראל) **שבזמן שאדם מתפלל מעומק הלב, בוודאי שתפילתו מתקבלת**. ובזמן שמצליח להגיע לתפילה מעומק הלב, שיבקש גם על בית המקדש.

מכאן הבנתי: **תפילה מעומק הלב זה מצב שאדם בקשר חזק עם ה', ובזמן שהוא במצב כזה - תפילתו הן גדולות ונצורות והן תמיד מתקבלות**. מובטח, ראיתי בחוש. מהשניה שהרפתי עד הסוף. ולא רק זה - השלכתי את עצמי על ה', התרכזתי בכל רמ"ח איברי ושס"ה גידי בתפילה ובאמונה שרק ה' הוא זה שיכול לעזור לי ולתת לי את כל צרכי, וראיתי ישועה.

על מנת להגיע למצב הנ"ל גם צריך סייעתא דשמיא, ועל זה צריך גם להתפלל, הסגולה הכי טובה היא התפילה!!!

היה לי נורא קשה כי בניתי על המקום הזה, וכבר שמחתי שעברתי את המבחן המקצועי, ובסוף בגלל שטות... אבל התחזקתי שמה ששלי הוא שלי, והכל לטובה.
בסופו של דבר, היום אני עדיין באותו מקום שבו

התחלתי. לפני חצי שנה עברתי שוב צוות והפעם לצוות שהוא כולו פיתוח קוד בדיוק כמו שרציתי והתפללתי, וכשאני מסתכלת אחורה אני מבינה איך הכול היה לטובה ואיך שום תפילה שלי לא שבה ריקם.

אני מאחלת לך שתהיי חזקה. אל תתייאשי, תמשיכי לנסות, תתקשרי למגייסות, תשפרי קורות חיים, **והכי חשוב - תתפללי, אותי זה הכי מרגיע.**

חלק ז' - קמנו ונתעודד

תסתכלי על זה בתור אפשרות לבנות את עצמך ואת החומות שלך לפני היציאה לעבודה, ולא כימי בטלה שאין להם משמעות.

אני עובדת בהייטק מספר שנים, ופגשתי אין סוף נשים שהיום עובדות במשרה מעולה עם משכורת מכובדת ותנאים נוחים, וספרו שבתחילת הדרך לא היתה להן כלל עבודה.

אולי דווקא פסק הזמן הזה הוא המתנה הגדולה ביותר, כדי לעצור. להתבונן ולהיזכר שהעבודה אינה מטרה, היא רק אמצעי-השתדלות עבור פרנסה. לנשים רבות זה מהווה ניסיון לא כשוט- ניסיון הקריירה.

"גם לי זה קרה" ושיתופים מהשטח עצות וחיזוק יתרמו לכם בטח

את הצעד הנכון ביותר, גם כשהוא קשה ומפתה. **בסיפורים זה הולך שיום אח"כ מוצאים משהו עוד יותר טוב ומפתה, אבל בחיים זה לא תמיד ככה. מאמינה בלב שלם שזה לא מקום טוב בשבילי. וממשיכה לחפש ולהתחזק ולהאמין!** אבל יודעת שאת הכח הזה, לא להתכפות גם כשזה כל כך קשה וכל כך שטח אפור קיבלתי מכך - שמורה! בזכותכם קיבלתי את הכוחות והאומץ לעשות את הצעד הנכון! מודה לכם מאוד!

וואו, נגעתן בנקודה רגישה וכואבת. תתכוננו להצפה...

מחשבה אחת - עם כל כך הרבה בחורות מוכשרות ואינטלקטואליות, שיש להן כרגע זמן ופניות - **ניתן ליצור פלטפורמת לימוד וחיזוק באמונה ובטחון, כי זה השורש והמקור, הבטחון שהכל, אבל הכל, בידי הקב"ה ומזונותיו של האדם קצובים לו...** "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק"

ומחשבה נוספת של מוסר - כל אלה שמסודרות, או בתפקידי גיוס וניהול, תכופו את הראש בפני

כל יום ולעבוד, ומחפשת עבודה בנרות.

למדתי אדריכלות, התקבלתי לפני שבוע לעבודה. כבר משלב הראיונות, שהתקיימו בזום, ידעתי שאני צריכה לבדוק טוב אם זה מתאים לי מבחינה רוחנית. מדובר בחברת הייטק גדולה, אשר יש בה צוות קטן העוסק באדריכלות למשרדי החברה. ההצעה כמובן היתה מאוד מפתה, בתור אדריכלית לקבל הצעה עם תנאים של הייטק מאוד קרץ, במיוחד אחרי חודשיים בבית וראיונות מאכזבים...

המשרה היתה שווה מכל בחינה גשמית, שעות עבודה, תנאים שכר אוכל וכל שאר צ'ופרים למיניהם... אבל העיקר היה חסר. מבחינה רוחנית הרגשתי מיד כשהגעתי למקום להתרשמות שזה לא מריח לי, כמה שניסו להגיע לקראת החרדיות זה לא זה.

החלטתי שאת הצעד הזה אני עושה רק בהכרעת רב. לאחר שקלול כל הצדדים התשובה היתה שזה לא מקום שמתאים לבת ישראל. והודעתי תשובה שלילית לחברה, שכמובן לא הבינה מה הם לא נתנו בשביל לעבוד.... אני יודעת שעשיתי

חיפוש עבודה הוא שלב קשה ומייאש פעמים רבות.

אני עובדת בהייטק מספר שנים, **ופגשתי אין סוף נשים שהיום עובדות במשרה מעולה עם משכורת מכובדת ותנאים נוחים, וספרו שבתחילת הדרך לא היתה להן כלל עבודה.** הן היו בהגדרה של 'צו"צ שחי על ההורים', היה קשה מאוד ובסוף ב"ה מצאו עבודה, צברו ניסיון והצליחו להתקדם ולהשתלב חזק בעולם ההייטק.

מה שמומלץ לג'וניורית צעירה - לא לדחות אף עבודה! הכי חשוב לצבור ניסיון, גם בשכר זעום, בעיר רחוקה, ובתנאים לא קלים... אחרי שנה שנתיים אפשר להתקדם. **וכל הזמן להתפלל ולזכור ש-ה' הוא זן ומפרנס, מזונותינו קצובים מר"ה, ולא משנה כמה השתדלות נעשה..** בהצלחה!

קוראת ומתחברת מאוד! אני גם אחרי 3 שנות לימודים קשות, ואחרי שנה וחצי של עבודה ופיטורים כעת במלחמה. זו"צית שרק רוצה לצאת

המקום השני היה עם טכנולוגיות טובות אבל לא הכי חמות בשוק. נראה פשוט להחליט ביניהם. לא? כאן תמיד מגיע היצר...

המקום הראשון שקרץ מאד, היה גם מקום עם אבטחת מידע ברמה גבוהה, מה שלא איפשר לחסימה חיצונית להיות על המחשבים שלהם. יש להם מלא חרדיות, ומי שרוצה - הם שמים לה חסימה שלהם וכו'. אבל רמת חסימה היא לא הרמה שאני רוצה; (בעלי נכנס לשאול את הרב שלנו. התשובה היתה בנוסח של "מה יותר חשוב מאידישקייט? ומאידישקייט לא מפסידים")

חלפו כמה שנים ואני מחפשת שוב, והפעם החיפושים הם בגלל שהמצב הרוחני במקום הנוכחי כבר לא מאפשר לי להישאר שם. כלומר עזבתי את העבודה. והיום, שלא כמו פעם, אני לא הכי רלוונטית: (הטכנולוגיות שיש לי הן פחות מתקדמות. ולא. עדיין לא מצאתי עבודה חדשה.

אז למה אני מספרת לכם בעצם? כי ברור לי בעז"ה שזה יגמר בטוב. אבל לא רק לכן... כי כשראיתי את המייל של שבוע שעבר "חיפוש עבודה" על ההיא שכתבה - הלוואי וגם אני אניע לשלב של להגיד לא להעלאה בשכר וכו'...

חשבתי שגם אני כשקראתי את סיפורי הגבורה של "שמורה" חשבתי לעצמי - הלוואי ואצליח לעמוד כמוהם בניסיון. פתאום נפל לי האסימון. הופה, גם לי זה קורה!!! ועכשיו!!! גם אני עומדת עכשיו במצב של נסיון שד' העמיד אותי בו. ואם

קל להתמודד מול אתגרים רוחניים בעבודה.

תסתכלי על זה בתור אפשרות לבנות את עצמך ואת החומות שלך לפני היציאה לעבודה, ולא כימי בטלה שאין להם משמעות. הם יכולים להיות עבורך קרש הצלה להמשך הדרך! שווה לך להשקיע בעצמך עכשיו, זה משתלם, מניסיון.

אל תיפלי ברוחך - **לכל אחד יש את ההמתנה שלו** - (ויש שקוראים לתקופה הזו- מתנה...) אחת בשידוכים, לאחת בפרנסה ולאחרת בלחכות לזש"ק - תאמיני שבסוף הישועה תבוא -

את יכולה להתפלל, לקבל קבלות בצניעות, ואפילו להקשיב לסיפורים בקו "קול תודה" - אני בעבר, לפני כ-8 שנים, כשהייתי בסיטואציה הזו **קיבלתי מהקו הזה פרופורציה על החיים** - 036171180 שלוחה 4... כל הזמן שומעים סיפורים על כאלו שחיפשו וחיפשו ובסוף מצאו את העבודה המושלמת. בהצלחה.

לפני כמה שנים חיפשתי עבודה, ההצעות זרמו ב"ה כך שהגיע הרגע והיו לי כמה חוזים טובים ביד. סיננתי הרבה ונשארו לי 2 חוזים ביד. לי נשאר רק להחליט למי ללכת.

מקום אחד קרץ יותר, הטכנולוגיות והמקצועיות היו המתקדמות ביותר וברמה גבוהה מאד,

הגוניוריות, תזכרו קצת בימים ההם שאתן הייתן שם, ואיזה יחס אתן הייתן רוצות לקבל. תזכורנה שמפתח הפרנסה הוא בידי הקב"ה ולא בידיים שלכן!!

שמעתי פעם בשם רופא בכיר מאד בטיפול נמרץ, ששאלו אותו בנוגע למצבו הרפואי של המטופל. הוא ענה: מהו תפקידו של רופא? תפקידו של רופא הוא לשעשע את החולה בזמן שאלוקים מרפא...

אז גם אם גוניורית פונה אליכן- אנא תהיינה אנושיות, נחמדות, תביעו הזדהות ואמון. כן היא יודעת שהשוק קשוח, והיא לא צריכה לשמוע את זה ממך בפעם האלף, **אבל כמה כח תתני לה אם תזרקי לה קצת עידוד, כמה מילים טובות: תזכירי לה שעם המון תפילות, נחישות ואמונה היא בעז"ה תמצא את המשרה המתאימה!!!**

ויישר כח גדול לכל אלה מבפנים- שמרגישים את הלב והאכפתיות שלהן חזק כל כך!!!!

חברה יקרה, מבינה את הרגשותך. גם אני ישבתי בבית כמה חודשים עד שמצאתי עבודה.

אבל אני יכולה לומר לך מניסיון, שהחיזוקים שאת לומדת לפני כן, כמו מה שאת קוראת בשמורה, לא פורחים באוויר. וכשבעזרת ה' תמצאי עבודה, כל החומות והמיגונים שהכנת בימי החופשה יבואו לעזרתך, ואת תראי שיהיה לך הרבה יותר

בואי נבקש ברכה מהרב חמדי, רב צדיק שנפטר לפני כמה שבועות, הרב ברוך אותי שאמצא עבודה בקרוב ותוך שבועיים כבר התחלתי לעבוד!! רק נשים חרדיות ואינטרנט עם נטפרי!!

המסר שלי הוא, לא לוותר על עקרונות, לא להתייאש, כי בסוף ה' עוזר ובגדול! מצאתי עבודה שהיא מהחלומות! תודה לה' יתברך...

אני לא עוברת- אני עובדת בעבודה עם נשים בלבד! כמובן שההיצע לא היה גדול ובסיעתא דשמיא מצאתי עבודה כשרטטת לאדריכלית.

לאחר כשנה וחצי ראיתי שהאינטרנט החצי מסונן משפיע עלי לא לטובה. באופן ניסי הוצע לי מילוי מקום בהוראת אדריכלות בסמינר. עברה עלי עוד שנה מלאת עשייה, אך עדיין רציתי לעבוד באדריכלות.

ככה חלפו כמה חודשים עד שאחותי אמרה לי,

אני כבר עומדת במצב של ניסיון - לא לשכוח לכוון לעשות רצון שמים. **לכוון ולהאמין למרות שהיצר לוחש "אין לך הצעות מספיק טובות, כי הלכת למקום כחות מקצועי" להאמין ש"מאידישקייט לא מפסידים"**

רציתי לשתף את הסיפור שלי בחיפוש עבודה. סיימתי לימודי אדריכלות בהצטיינות והתחלתי לחפש עבודה. היה לי עיקרון ברור, שידעתי שעליו

חלק ח' -
שווה מאד

שמחת החיים שלנו, החיוניות שלנו, צריכה לבוא מבפנים, לא מבחוץ. זה גם מתכון להישמר שמורה-מי שרועדת וזה מכל כיפס מבחוץ- מה יהא על הרוחניות שלה? יציבות נפשית מביאה ליציבות רוחנית. נגמלתי מהרצון למצוא חן בעיני העולם, ומאז ב"ה טוב לי.

הספקתי לראות בעינים שלי שעבודה ופרנסה זה דבר שמימי ממש, וזה בכלל לא קשור לכישורים. יש הרבה אנשים שהכישורים שלהם לא משהו, הם מתברגים במשרה טובה, ואיכשהו מחזיקים מעמד. כך שאין מקום לתחושת נחיתות אם לא מוצאים עבודה.

לא יתכן שאנחנו שוות כחות בגלל זה! הערכה מגיעה לבן אדם רק על בחירותיו הטובות שעשה בחייו! לא על כשרונות, לא על קסם אישי, לא על הכנסה מסודרת, ולא על שום דבר שאינו בבחירתו, כמו שאומרים הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים.

כל דבר שיתן לנו הערכה שם- ראוי להערכה בעולם הזה. ורק זה. כל דבר חסר ערך שם- אינו ראוי לשום הערכה גם בעולם הזה. וכל דבר שיכול חלילה להרחיק אותנו מה' ראוי לסלידה.

את שווה כי את הבת של השם יתברך, את שווה כי את באת לפה לזמן קצוב כדי לתקן את הנדרש וכדי לקדש שם שמים. ואני אומרת גם לעצמי את המילים האלו, אל תחשבי שזה ניסיון רק למי שלא מצאה עבודה, זה ניסיון גם למי שבתוך העבודה.

אני חושבת שזאת הזדמנות מצוינת לעבוד על הנושא שכל הנשים העובדות צריכות לעבוד עליו - להגדיר את הזהות שלנו ולבנות את הדימוי העצמי שלנו בנפרד מהעבודה.

אם את רוצה שערכים שלך ילוו אותך בחיים, חייב שיהיה את הבסיס הזה, כי אם בכל דילמה של עזיבת עבודה/ בחירת מקום עבודה יעמדו גם הערך העצמי שלי, הנסיון יהיה גדול פי כמה...

זה הזדמנות לאמן שריר שצריך אימון מתמיד כל החיים. אני לא שווה בגלל עבודה, אני לא שווה בגלל כסף, אני שווה בגלל חלק אלוקי שבי.

**איך יתכן למדוד האיכות
לפי נתונים מולדים?
האם המשרה או רמת מוצלחות
על השווי שלך מעידים?**

**החיים הם מרוץ, כולם דוהרים
ואנחנו טסים, שוכחים
מטרת החיים, עיקר עיקרים
מתבלבל לו סולם ערכים**

שמציאת עבודה בפועל אינה באחריותנו, אפשר להמשיך צעד נוסף ולהבין שאם זה לא בידינו **לא יתכן שאנחנו שוות כחות בגלל זה! הערכה מגיעה לבן אדם רק על בחירותיו הטובות שעשה בחייו!** לא על כשרונות, לא על קסם אישי, לא על הכנסה מסודרת, ולא על שום דבר שאינו בבחירתו, כמו שאומרים הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים.

ושוב, בכאב רב אני אומרת שהאווירה היום היא שההערכה נושבת כלפי מי שמצליחנית, מוכשרת, יודעת לשווק את עצמה, וכו'. וזאת טעות חמורה. בואו נאמר לעצמנו ברור: מי שלא עובדת- לא שווה כחות!! וכנראה שרק יותר!

לא אני צריכה לספר לכן איזה נסיונות יש בכל מיני עבודות. בואו נזכור לשם מה אנחנו כאן בעולם. עוד כמה שנים (גם שמונים זה "כמה", והן עוברות

והשקענו כל כך. אנחנו צריכות לזכור שעשינו זאת בתור השתדלות להשגת פרנסה. וזהו? כן. מי כמוני יודעת כיצד האווירה במסלולים היא כל כך אחרת, בעד מצליחנות, קריירה, כבוד וכסף. כל כך לא בתור השתדלות לפרנסה וזהו.

אז נחזור לשאלה ונאמר- לא! לא לשווא. עשינו את המוטל עלינו והתוצאות לעולם אינן בשליטתנו, רק בשליטתו יתברך. **אולי דווקא פסק הזמן הזה הוא המתנה הגדולה ביותר, כדי לעצור. להתבונן ולהיזכר שהעבודה אינה מטרה, היא רק אמצעי-השתדלות עבור פרנסה.**

לנשים רבות זה מהווה ניסיון לא פשוט- ניסיון הקריירה. איך להרגיש מוערכות ושוות למרות שהכישורים והידע לא מומשו בפועל? בהתבסס על התשובה הקודמת, בה אמרנו

המכתב ממש נגע לליבי, וממש הייתי שמחה לכתוב מה אני חושבת על הנושא. אז הנה השאלות ששאלת:

למה לי אין עבודה??? כמה שהתשובה פשוטה, ככה היא אמיתית: כי כך ה' רוצה. לשווא הוצאנו את נשמתנו על לימודים מייגעים? מניסיון בשטח, הלימודים הם אכן מייגעים מאוד! ובאמת, האם זה לשווא? בואי נעצור שניה ונשאל את עצמנו מחדש- **לשם מה באמת למדנו והשקענו כל כך? בשביל להצליח בתחום? להיות מהמובילות? לרכוש קריירה מוצלחת? להוציא את כשרונותינו לפועל? להרוויח הרבה כסף?**

יתכן שחלק מהשיקולים כאן אכן הניעו אותנו לבחור במסלול ולעבוד כל כך קשה, אך בואי נשים לב שזאת לא אמורה להיות הסיבה בשלה למדנו

להיות שווה!!!

את שווה כי את הבת של השם יתברך, את שווה כי את באת לפה לזמן קצוב כדי לתקן את הנדרש וכדי לקדש שם שמים. ואני אומרת גם לעצמי את המילים האלו, אל תחשבי שזה ניסיון רק למי שלא מצאה עבודה, זה ניסיון גם למי שבתוך העבודה. כולנו מתמודדות עם הניסיון הזה, והוא רק נהפך להיות יותר שמן כשיש עבודה וכשיש מעמד בעבודה, **וכשהמשכורת גדלה הניסיונות רק גדלים וגדלים.**

אז בואו לא נשכח את המטרה שלנו פה בעולם הזה, רואים בחוש איך הקב"ה מראה לנו, בעיקר מתקופת הקורונה, ועד היום רואים ממש בחוש את רצון השם ואת הברור הגדול שהוא עושה. תחזיקי מעמד וב"ה בקרוב הלוואי שנגאל גאולה שלמה!

אין לי הרבה מה להגיד, כי זה באמת מצב קשה. זוכרת את עצמי בחיפושי עבודה, לוקחת מה שהציעו לי, כי ברירת המחדל של להיות בבית היתה קשה יותר. (וזה לא קשור דווקא ללימודים טכנולוגיים) וזה קשה ממש להיות בסיטואציה שאין עבודה. לרווקות זה קשה כי אין שום סדר יום ושום דבר שממלא את הזמן, ולנשואות זה קשה כי עול הפרנסה דוחק בהן.

פרנסה היא משמים. זה בטח כרגע סוג של סלוגן כשאת קוראת את זה, כי **באמת אנחנו חיים בעולם שקר שנראה כי מי שהעבודה היא מקור הפרנסה, וזה מאד מבלבל.**

לדעתי, אחד מהדברים הכי קשים בימינו זה הזרם שאליו אנחנו נשאבות כל פעם מחדש, ולצאת משם - וואי כמה שזה קשה. כל פעם מחדש לאפס את המחשבה שלנו, להילחם ברגשות השיקריים שיצר הרע הזה מנסה להחדיר בנו.

בואי רגע נחזור אחורה לשנים של הסמינר. מה עלה בדעתנו ללכת ללמוד ולהשקיע במקצוע כזה או אחר? רק ההבנה שבע"ה אנחנו רוצות בית של תורה ובשביל זה כדאי להתאמץ ככה יהיה יותר קל וכו', לדעתי זה אחד ממכשולי הדור, לא כחות!

שכחנו כמה שהקב"ה מנהל את העולם, שכחנו מהו גבול של השתדלות, שכחנו מה העיקר ומה הטפל. גם אני עובדת במקום עבודה שיש בו המון מה להתקדם, וכל פעם מחדש אני חייבת לעצור את עצמי ולשאול האם אני לא מגזימה? האם הדברים באים על חשבון הבית? הניסיונות הם אינסופיים!

תדעי ותזכרי!!! **את שווה כי את בת של השם יתברך! את לא צריכה להיות עובדת בחברה כזאת או אחרת עם משכורת שמנה יותר או שמנה כחות כדי להיות שווה!!!** את לא צריכה לנהל את החברה/ המשרד/ את העולם בשביל

מהר, כחלום יעוף) נהיה בעולם האמת, ומה לדעתכן יבדקו שם? כמה את מצליחה במקצוע? כמה את מבריקה?

כל דבר שיתן לנו הערכה שם- ראוי להערכה בעולם הזה. ורק זה. כל דבר חסר ערך שם- אינו ראוי לשום הערכה גם בעולם הזה. וכל דבר שיכול חלילה להרחיק אותנו מה' ראוי לסלידה.

אז בואי נאמר לעצמנו ברור: השווי שלי הוא בזכות המעשים הטובים שאני עושה, המצוות והמידות הטובות בלבד. למרות שהרוח בעולם שונה כל כך. זה יגרום לנו להרגיש טוב עם עצמנו למרות כל תשובות ה"לא" מהמיילים האוטומטיים.

בנוסף לידיעה שהערכה לא תלויה בעבודה שיש לנו או לא, יש לזכור שגם כשרוצים עבודה ממקום של השתדלות לפרנסה, לא לשכוח שהכל ממנו, ורק הוא יביא לנו את הפרנסה המתאימה. **לכן מה שהכי יעזור זה לפנות אליו בתפילה, מתוך בטחון בו שהוא יביא לנו את הכי טוב בשבילנו - רוחנית וגשמית. מנסיון, אין כמו תפילה.**

הרוח המשני זה הישועה שמגיעה בעקבותיה, והרווח העיקרי הוא הזכות לדבר עם אבא שלנו, מלך מלכי המלכים.

מאחלת לך לזכור תמיד את העיקר.

שלום לך יקרה,

צר לי לאכזב אותך יקירה, לא בהכרח כולם מממשות את היכולות והכישורים שלהם בעבודה, לא תמיד העמל וההשקעה של השנים שלמדנו ברצינות באים לידי ביטוי באופן שחלמנו... לא תמיד מקבלים פידבקים בעבודה למרות שאולי באמת מגיע... לא תמיד יראו את ההשקעה והמאמץ שלך. לא בהכרח יעריכו.

חושבת שלהרגיש טוב עם עצמך ובטוחה בעצמך למרות ש... זאת עבודת חיים! לא משנה אם יש לך עבודה או את שולחת מיילים של קו"ח כדי למצוא אותה... **ההרגשה שלך תלויה בך!** איך להרגיש מוערכות ושוות למרות שהכישורים והידע לא ממומש בפועל. - את הרגשת השווי תתני לעצמך, תרוממי את עצמך, אל תחכי לעבודה שתעשה את זה, כי זה לא בהכרח יגיע...

כותבת מניסיון: כמובן שכל הנ"ל לא בא להוריד מהקושי ומהתסכול ובהחלט יש מקום של לחצק אחת את השניה.

קודם כל, צל"ש על העלאת הנושא.

שנית - צריך להבין, לימוד המקצוע הוא רק השתדלות לפרנסה. הרי הפרנסה היא מן השמים, בכל דרך שהקב"ה יבחר לתת לך פרנסה ולפתוח את צינורות השפע, את תקבלי בעזרת השם. אך לא להתייאש, להמשיך להתפלל ולבקש, אמר כ"ק האדמו"ר מביאלא: "צריך האדם להכיר במעלותיו

אפילו שאין עבודה, אני חושבת שזאת הזדמנות מצוינת לעבוד על הנושא שכל הנשים העובדות צריכות לעבוד עליו - להגדיר את הזהות שלנו ולבנות את הדימוי העצמי שלנו בנפרד מהעבודה.

אנחנו נשים ובנות יהודיות, וזו ההגדרה האמיתית שלנו. יש לנו מלא יכולות וכישורים בהמון נושאים אחרים חוץ מהעבודה, וגם הישגים מאוד חשובים בהרבה תחומים, והעבודה היא בסך הכל הדרך להשתדלות להביא הביתה אמצעי תשלום, בשביל לקנות דברים נחוצים לחיים המלאים והעמוסים שלנו...

אם אין לך עבודה, זה זמן מצוין למלא את החיים בעשייה חיובית בדברים החשובים באמת, ובתחומים שאת באמת טובה בהם (לדוגמא אימהות...) ולקנות ערך אמיתי ששווה יותר מכסף.

וואו, נכון כ"ל כך, מנסיון שחוויתי גם.. התסכול והאכזבה קשים מאד. רוצה רק להוסיף בהקשר למשפטים הבאים שנכתבו: איך להרגיש קרובות למרות שאין מימוש לעמל. איך להרגיש מוערכות ושוות למרות שהכישורים והידע לא ממומש בפועל. איך להרגיש ביטחון בעצמנו למרות כל תשובות ה"לא" מהמיילים האוטומטיים. למשפטים הנ"ל שנכתבו, לפעמים יש מקום גם למי שעובדת!!!

זה הזדמנות לאמן שריר שצריך אימון מתמיד כל החיים. **אני לא שווה בגלל עבודה, אני לא שווה בגלל כסף, אני שווה בגלל חלק אלוקי שבי.**

אם את רוצה שערכים שלך ילוו אותך בחיים, חייב שיהיה את הבסיס הזה, כי אם בכל דילמה של עזיבת עבודה/בחירת מקום עבודה יעמדו גם הערך העצמי שלי, הנסיון יהיה גדול כי כמה... (אם כי אולי כדאי פחות להתחכך כל הזמן בשמורה ובחברות עובדות, כי זה רק עושה תחושה לא טובה של 'בחוץ').

והכי חשוב - לא להיות בספסל המתנה. מדברים על זה הרבה בהקשר של שידוך, אבל זה נכון להמתנה לילדים, לעבודה, לא לשבת ולחכות. לעשות משהו. כל יום בפני עצמו, לראות את המצב הנוכחי כנתון (לחפש עבודה יכול להעסיק לא מעט.. נניח 50% משרה) ואז במצב הזה - מה אני רוצה לעשות? אולי אני אוהבת לטייל, וזה הזמן עכשיו? אולי אני רוצה ללמוד משהו, לא חסר מה - קורס ביהדות, כלי פרקטי לחיים... בהצלחה רבה רבה רבה!

באמת מאוד קשה שאין עבודה. אפילו לא דיברתם על הקושי לשלם משכנתא, ארנונה, מכולת, בגדים וכו' בלי משכורת.. ועל הקושי לקום בבוקר בלי סדר יום מחייב...

דווקא בנושא של איך להרגיש ביטחון והערכה

אוי... זה כואב באמת... מה שיש לי לומר, רק להזכיר, **שאנחנו שוות מעצם בריאתנו יהודיות!** ואם הקב"ה רצה שאשב כעת בבית, בלי עבודה, בלי מימוש לעמל ולהשקעה, יש לזה סיבה. ותכלית. זה לא סתם. זה לא שנשכחתי מלב. אני מושגת בהשגחה פרטית מיוחדת בכל רגע ורגע גם באין עבודה הזה. גם בהסתרה שבתוך ההסתרה! המון המון הצלחה באתגר הלא פשוט!

וואו באמת קשה, ואת גיבורה!!!! אני אמנם עובדת אבל בעבודה די 'מסכנה', ולפעמים מרגישה חלישות הדעת כשאני קוראת על נשים שעובדות במקומות 'שווים', במשרות רציניות. כמו שאנחנו משתדלות לא לעשות מהעבודה קריירה, **חשוב גם להזכיר לעצמנו לא למדוד אנשים לפי העבודה והמשרה שלהם.** בטח את מוכשרת (ככה זה נשמע), והשקעת כל כך הרבה בשביל שתהיה לך פרנסה טובה ומכובדת, וזה באמת קשה להרגיש לא שווה לעומת נשים שעובדות... אבל תזכרי **ששווי כזה הוא כלום, אפס. השווי האמיתי נמדד בפרמטרים אחרים לגמרי.**

מחזקת את ידיך, תשתדלי לזכור את הערך האמיתי שלך גם מהמקום הלא נוצץ והמתמודד הזה!

ומנוחת הנפש ואיזושהי שלמות פנימית. הייתי משננת את זה לעצמי כל בוקר לפני שנכנסתי לעבודה (שאיננה מה שחיפשתי ולא בתחום לימודי) וזה נתן לי המון כח להמשיך את היום בשמחה...

לא אוהבת לסיים ככה כי זה נותן תחושה של תרמתי ונושעתי, אבל אחרי שלושה שבועות התקבלתי לעבודה שבחיים לא חלמתי לקבל, ובאמת שהיה שווה לחכות. בעיקר בגלל התובנות שקיבלתי... המון כח והרבה הרבה הצלחה!!!!

נסיון קשה, מאד.

רק לשתף מהמקום האישי שלי: הייתי במצב של פיטורים ויובש בתחום שחיפשתי, תקופה ארוכה ולא פשוטה בכלל. יכולה לומר עם מה יצאתי משם- גיליתי שהיתה לי תלות בדימוי העצמי והסביבתי ב"מה אני עובדת", זה היה חלק ממני, וכשהוא נלקח ממני התחושות היו מאד קשות. אבל התקופה היבשה והמתסכלת הזו, **הביאה אותי לבסוף למקום הזה שאני שווה בפני עצמי ללא שום קשר למשרה שאני נושאת. חיזק לי מקומות מאד פנימיים באישיות, שאם הייתי עובדת ברצף, מתקדמת ומצליחה, היה קשה לי מאד להגיע אליהם.**

אז רק רוצה למקד את האור בצדדים החיוביים שאפשר לקבל.

ויכולותיו, רק אז יוכל לפעול"

גם אם כרגע עדיין לא מצאת עבודה בתחום שלמדת והשקעת, את שווה מאד, ולא זה מה שקובע את הערך שלך. לא כלפי החברה ולא כלפיך. בבורופארק בשנים האחרונות התחילו יהודים חרדים לעבוד בכל עבודה מזדמנת, ויש הרבה שעובדים ברכב האשפה, יהודים עם חליפה וזקן, והם גאים מאוד! הם זוכים להביא פרנסה לבית יהודי ולגדל משפחה לכבוד הקב"ה. לא העבודה עושה אותם למי שהם. איך ההרגשה לענות לשואלים: "במה את עובדת?" - "בהייטק" "הנדסת תוכנה" "טכנאות ביוכימית" ולקבל תגובה מעריכה. אנחנו עוד לא בדרגה של הבורופארקים, אבל לקבל מעט מהם על המטרה של הכסף.

עברתי גם חצי שנה של חיפושים מתישים. מבינה מאד את התחושה הקשה, זה באמת כואב שלמדת והשקעת ועדיין לא מוצאת את עצמך מבצעת...

אבל אני רוצה לומר לך, שהמפנה שלי קרה כשהבנתי משהו אחד: **הבנתי שבאתי לעולם בשביל לעבוד את הקב"ה. לא בשביל לעבוד את הרצונות שלי, וגם לא בשביל להוכיח לסביבה שלמדתי מקצוע מרשים ואפילו מצאתי בו עבודה.**

כשהבנתי את זה, זה דבר ראשון נתן לי המון רוגע

חלק ט' - פרקטיקה

לכל אלו שגם רוצות רעיון נוסף, מעשי יש כאן מגוון מעניין של עצות אולי תשמעי, תנסי

3. לא להתמכר לפורומים של חיפושי עבודה, גם לא חרדיים. 4. לקרוא פרשת המן פעמיים ביום. 5. לנצל את החופש: התאווררות, התקדמות רוחנית. 6. שיחה עם אנשים שיודעים להכיל.

לגבי חיפוש עבודה-

א. העיקר הוא לא להתייאש, אלא להמשיך ולחפש. אני מכירה מישהי שמצאה עבודה אחרי יותר משנה!!! אבל היות שהתעקשה ולא התייאשה, מצאה.

ב. מי שיכולה להרשות לעצמה מבחינה כלכלית, עדיף לא לעבוד מאשר לעבוד בתחום אחר, כי כשהעבודה הראשונה היא לא בתחום הלימודים-בד"כ המשמעות היא ויתור על תחום זה לחלוטין. ג. מי שיכולה להרשות לעצמה כנ"ל- מומלץ לקחת קורסים והשתלמויות בתחום, לפחות קורס בשנה שיעשיר וישאיר אותך "על הגלגל"

ד. אפשר לעבוד בינתיים על כרויקטים עצמאיים בהתנדבות, שוב- כדי להישאר על הגלגל. לדוגמה: בניית אתר שיהיה שימושי לציבור, ביצוע

בתחום אחר. חצי שנה הייתי בבית, אחר כך עבדתי בכל מקום העיקר להתחיל ולצבור קצת ניסיון, עד שהגעתי למקום טוב, ועבדתי שם כמה שנים. היום אני ב"ה עובדת בחברה גדולה, ומתגמלת הרבה יותר מהחברות שלי למסלול.

מה שחשוב לי להגיד לך,

1. לעובדת בלי ניסיון קשה למצוא עבודה, וזה לגמרי מובן מצד המעסיק זה לגמרי לא אומר עליך שום דבר, חוץ מזה שאין לך ניסיון. בשום אופן לא כדאי לתת לזה להוריד את הביטחון העצמי, כי אחרי שיהיה לך ניסיון בוודאי תהיי מבוקשת.

2. לא לבחול בשום עבודה, נסיעות או שעות קשות. לעשות הכל כדי לצבור ניסיון.

3. חשוב מאד להנות ולקבל סיפוק מהעבודה, אבל לא לתלות בזה את הערך העצמי שלנו. בהצלחה!!!

1. לחפש אפיקי תעסוקה שונים. 2. להוציא אינטרנט מהבית ולחפש עבודה בזמנים מסוימים.

וואו, זה באמת באמת קשה, ומה שצריך לעשות זה 3 דברים:

1. להתפלל על זה - להוסיף כמה פרקי תהילים במיוחד/ לאמר פרשת המן - להשתדל דבר ראשון בתפילה.

2. להתחזק באמונה - לה' לא קשה היום יותר מפעם לשלוח לך עבודה טובה ובקלות, הוא רק מחכה לתפילותייך ולהתחזקותך באמונה שהכל ממנו יתברך.

3. לעשות השתדלות כלשהי - סבירה, כגון כל יום - לשלוח קו"ח לפחות למקום אחד ולהתקשר למגייסת אחת לפחות.

4. אולי? גם לעשות בינתיים איזה כרויקט/ משימה קטנים לצורך צבירת ניסיון.

בהצלחה רבה רבה!!! איתכן בתפילה על כל בנות ישראל שימצאו עבודה טובה וכשרה, כרצונן ושאיתן ליבן!!!

לזאת שמחפשת עבודה... אני חוויתי את זה גם,

משרד שיושבות שם איזה 5 חרדיות ואין סינון על המחשב? וזה בעוד טלפון ועוד אחד עד שאני מתחילה לחשוב שאני אמורה גם להתפשר...

ואני שואלת את עצמי, הרי אני לא הראשונה שלמדה את המקצוע הזה (אדריכלות), איפה הן כל הנשים הטובות והמקסימות שמספרים עליהן כאן בשמורה שעובדות באדריכלות? לא צריך אצלן עובדות? המשרד לא דורש עוד ידיים?

אולי הגיע הזמן לעשות איזשהו שינוי ונשים יתחילו למצוא עבודה לאלו שסיימו? ידברו עם הרכזות, לא יודעת מה הדרך הנכונה, אולי פשוט לפקוח עיניים? ולא רק לצקצק בלשון 'כן המצב היום מאד קשה בשוק'...

נשמח לשינוי מהותי בתחום ואולי דווקא שמורה שמגיעה לכל כך הרבה נשים חרדיות חזקות מכל התחומים תהיה החלוצה? ראש גדול עד לפרטים הקטנים.

נושא חשוב והבנתי שקיים הרבה כעת בפרט בתחום תכנות נפגשתי בו אצל אחותי הצעירה - היתה שנה בבית... כעת ב"ה עובדת.

אולי ניתן להקים במסגרת השמורה גם מאגר מתופעל עם סיוע בכך? להגיע כארגון גג הכולל המאגד בתוכו עובדות מקצועיות לארגונים גדולים המחפשים כח אדם. מעלה הצעה..

הבלתי ייאמן.

באמת מצב קשה... גם אני במקום הזה של אחרי סיום הלימודים, שאני מבינה שבאמת בלי ניסיון-אף אחד כמעט לא מסתכל עלייך...

אף אחד? כמעט. רק אחד! **בורא עולם יודע מתי יהיה לי נכון ואיפה יהיה לי נכון לעבוד!** מקווה שזה יבוא מהר. נכון. בינתיים, משתדלת לעשות את שלי ולשלוח קורות חיים וכו'.

אך כשאני מחפשת משרות באתרי דרושים למינהם, אין לי מושג מה האופי הדתי של החברה ואיזה חבר'ה נמצאים שם... הרבה פעמים אני נמנעת מלשלוח קו"ח, כיוון שאין לי מושג על אופי המקום.

המציאות בשטח מראה שרוב הבנות שמצאו עבודה, נכנסו לאחר שמישהו/מישהי מתוך החברה המליצו והעבירו קורות חיים. אולי חברות שמורה הוותיקות בתחום יוכלו לסייע לג'וניוריות? כשאני מקבלת הצעה למשרה ממישהי שעובדת שם- כבר אני יכולה מידע על סגנון האנשים שבחברה, האם יש סינון אינטרנט וכו'...

תודה לכותבת, מרגישה אותך חזק ולו משום שגם אני בסטטוס הזה. למה צריכה לשמוע על

פרוייקטים קטנים כגון פיתוח תוכנות לעסקים קטנים, וכו'...

ה. להתפשר על הכל חוץ מאשר על התחום והסביבה הרוחנית. להתפשר על מרחק, היקף משרה, שכר, תנאים, עניין בעבודה, וכו'.

ו. מי שבכל אופן מתייאשת מהתחום, כדאי לה ללמוד או לפנות לעבודה בתחום קרוב. אם יש לך נטייה לעיצוב- לך לבניית אתרים, אם יש לך נטייה לניהול- לך למערכות מידע, אם יש לך נטייה טכנית- לך לטכנאות מחשבים ותקשוב, וכן הלאה.

ז. טיפ פרקטי- כשאת מחפשת עבודה, את עובדת בחיפוש עבודה. תציבי לך יעדים (לדוגמה, לשלוח היום קו"ח לכחות ל- 20 משרות), תקדישי לזה את כל הזמן שצריך, תסעי את המרחק שצריך כדי להגיע לראיון אפילו בקצה הארץ, ובאופן כללי תתייחסי לזה בתור משרה בפני עצמה.

ח. טיפ פרקטי נוסף- לעשות קצת שיווק עצמי. תפני למרצות שלך, לחברות שסיימו בשנים שלפנייך, לשכנות שעובדות במחשבים וכו', תפיצי את הקו"ח שלך עם ציון הדגשים הייחודיים עבורך: לאיזה קורס התחברת והצלחת, תכונות אופי חשובות שניחנת בהן, וכו'...

ט. לא להפסיק להתפלל ולהאמין. הכל בהשגחה פרטית וה' מתאווה לתפילתך. בלי סיעתא דשמיא לא יקרה כלום, ועם סיעתא דשמיא יקרה אפילו

ייש"כ ענק על כל פועלכם! מחזק ונותן כוחות להישאר ולבחור בלהיות "שמורה" גם כשדורש ויתורים.. ישלם ד' שכרכם!

ולסיום – תגובה מחזקת מאד, שמצורף אליה שיר מתוק, צידה לדרך.

ראשית כל רציתי להודות לכם על דברים שקשה לי להודות עליהם, כי הם כל כך בעצמות וחלק ממני שאני לא יודעת אם הם משמורה, או שהיה לי את זה... אני אסירת תודה לשמורה ולכל מייל חיזוק, כנס, סיפור אישי ופעילות! המון כח לעשות חיל!!!

לגבי נושא האבטלה -

אני ממש שמחה שמעלים נושא כל כך חשוב.

בתור אחת שבשנות עבודתי הקצרים (שבע וחצי סך הכל) עברתי הרבה עבודות מכל הסוגים, החל ממורה בבית יעקב, וכלה בתפקיד נחשב בפירמת ענק, וכעת שוב מחפשת אפיק פרנסה...

עלו לי כמה תובנות שיכולות לעזור לכאלו שמחפשות עבודה לצורך פרנסה (עבודה תמיד יש בתור אישה ואמא...)

א. **לזכור ולהאמין שזה שפיטרו אותך או שאין**

לך עבודה זה לא אומר שאת לא שווה או לא מוצלחת!!!! זה שאין לך עבודה אומר שאין לך עבודה.

ואם תהי בטוחה בזה שאת שווה מוצלחת וטובה **בעצם** ללא קשר לעבודה שיש לך יתן לך כח להישאר אופטימית ולבטוח בך וביכולות שלך וגם הכי יתן לך את האומץ לעשות את הצעד הבא--

ב. להתעניין בנשים אחרות, לשאול אותן במה עובדות? איך הגיעו לעבודה? האם יש משהו רלוונטי עבורך? איך ניתן לגשת למשרה? וכו, **פשוט לספר להם שאת מחפשת עבודה ומה היכולות או הניסיון התעסוקתי שלך.**

חלק גדול מהעבודות שהתקבלתי אליהם היו משיטת "חבר מביא חבר" ופה לאוזן.

הכוונה לא לחפור ולנדנד אלא לא להתבייש לפנות ולספר על עצמך- כי דף קו"ח סתמי שנשלח לאתר רבים הסיכויים שיבלע שם.

ג. אולי כדאי קצת **להתפטר** על גובה השכר, תנאים, תחום וכו' לא להיות נעולה, לבוא עם ראש פתוח (כמובן לא יותר מידי... אחרת תהיי כמוני, שהחליפה עבודה יותר מידי), משיחה שהייתה לי מHR באחת מהחברות הגדולות היא אמרה שהם

מחפשים בנרות בנות בתחום שמאוד אופנתית ללמוד היום, אבל אף אחת לא רוצה כי זה לא מספיק "נחשב" "מאתגר" "השכר לא כמו בחברות א" - תבדקי את המכלול ותראי מה לעומת מה!

ד. **תלמדי להנות ולנצל את המצב, תראי מה טוב במה שקרה לך.** אני לדוגמא פשוט נהנית לצאת אל הגשם, שמש להליכה, דבר שלא עשיתי כשעבדתי יום יום, שמה לב איך נהייתי אמא ואמא קשובה יותר, סבלנית ורגועה. בקיצור, לא להתבכיין ולהיכנס למצב רוח מדוכא.

ה. אני כותבת בסוף כי זה ברור, אבל צריכה שוב ושוב לחזק אצלי... **להתפלל!!! להאמין בה'!!!!** הקב"ה זן ומפרנס יש לו דרכים הכי יצירתיות למצוא לך את הפרנסה הנכונה (כולל לא רק מעבודה), קורות חיי בנושא התעסוקתי מרתקים! כל מי ששומעת ממליצה לי לכתוב ספר... (או אולי לכתוב במגזין של שמורה??) אבל זה פשוט מדהים להסתכל ולראות את הדרך שעברתי ולראות בחוש והכי ברור איך הקב"ה מסדר את הכל בצורה הכי מפתיעה ומושלמת!!! אין יאוש!! ולסיום העלתי מהארכיון שיר שכתבתי לפני 4 שנים (ולפני 3 עבודות...) שהייתי מובטלת וזה די אקטואלי לי:

עבודה שבלב / רחל לאה יעקבסון

אני לא עובדת-

בלשכת התעסוקה נמצאת כל יום ראשון
מתקשרת לביטוח לאומי בפעם המיליון

אני לא עובדת-

אין לי משכורת ולא תלוש חודשי
אין לי דו"ח נוכחות ויום חופשי

אני לא עובדת-

יעידו כל קורות החיים ששלחתי
יעידו כל הראיונות שאליהם הלכתי

אני לא עובדת-

אין לי לסחוב על הכתף תיק
אין לי אוטובוס בבוקר להספיק

אבל,

אני עובדת-

להרגיש שהכל מאיתו, מאת ה'
לא להתלונן, לא לחפש אשם

אני עובדת-

להמשיך לקוות, לייחל, להתפלל
למצוא איפה ואיך להשתדל

אני עובדת-

להודות על היש, לחייך ולשמוח
ולהאמין שה' מקור השפע ונותן הכח

אני עובדת-

לא להתעצבן על המצב ולכעוס
לזכור שאצלו אני עובדת, והוא הבוס!!

שמורה
קהילת העובדות החרדיות

להצטרפות לשמורה לחצי כאן